

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુમ્બો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

કશ્ચૈતન્યવતાં હૃદિ સ્થિરતરં શેતે હિ સાક્ષીભવન્
 કશ્ચૈતન્યવતાં હૃદિ પ્રચરતિ પ્રક્ષાલયંસ્તચ્છુચમ્ ।
 કં લઙ્ઘ્વા મનુજાઃ સ્વકર્મકરણે શક્તા ભવન્તિ દ્રુતમ્
 આત્માનંદ પ્રકાશમેવ ન હિ સન્દેહોઽત્ર વૈ વિદ્યતે ॥

પુ૦ ૨૫ મું

બીર સં. ૨૪૬૪. વૈશાખ આત્મ સં. ૩૨.

ઝેક ૧૦ મો.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સમા—ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ પશ્ચાતાપ. ૨૩૭	૭ રેખાસૂત્રો. ૨૪૯
૨ ઔશ્વર્યનાં ઔજ્જ્વલ માટે. ... ૨૩૮	૮ સુજનતા અને સુસ્વભાવ. ... ૨૫૧
૩ શ્રી તીર્થકર ચરિત્ર. ૨૩૯	૯ જ્ઞેન ધર્મ. ૨૫૫
૪ મનુષ્ય કર્તવ્ય. ૨૪૨	૧૦ વર્તમાન સમાચાર. ૨૫૮
૫ જ્ઞેન દષ્ટિએ વિજ્ઞાન યુગ. ... ૨૪૩	૧૧ સ્વીકાર અને સમાલોચના. ... ૨૬૦
૬ ગૌતમપ્રભુનું ખરૂં આત્મસમર્પણ. ૨૪૬	

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ટપાલ ખર્ચ ૪ આના.

ભાવનગર—આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ શુભાનંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું.

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને નમ્ર સુચના.

આલતા આત્માનંદ પ્રકાશ પુસ્તક રચના તથા હવે પછીના પુસ્તક ૨૬ મા ની-બંને વર્ષની ચાલુ નિયમ અને ધોરણ પ્રમાણે લેટની પુક છપાય છે; જેની હકીકત આવતા માસના અંકમાં આપવામાં આવશે, જેથી અમારા સુસ ગ્રાહકોને નિવેદન કરવાનું કે પ્રથમથી જ બે વર્ષનું લવાજમ મોકલી આપવાથી વી. પી. ના પૈસાનો ગ્રાહકોને ખચાવ થાય છે તેથી લવાજમ મોકલી આપવા નમ્ર સુચના છે. લેટની પુક તૈયાર થયે દરેક ગ્રાહકોને વી. પી. થી લેટ મોકલવામાં આવશે. જેથી તે દરમિયાન વી. પી. નહિ સ્વીકારવાની જેમની ઇચ્છા હોય તેઓએ અમોને પ્રથમથી જ લખી જણાવવા તસ્દી લેવી.

અમારું જ્ઞાનોદ્ધાર ગ્રંથ.

નીચેના ગ્રંથો છપાય છે.

૧ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર (ભાષાંતર)	૪ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર (ભાષાંતર)
૨ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર „	૫ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર „
૩ પેન્દ્ર સ્તુતિ (સંસ્કૃત)	૬ શ્રી વસુદેવ હિંદી પ્રાકૃત
૭ વિલાસવર્ધકદા અપબ્રંશ છાયા સાથે	

ઉપરના ગ્રંથો ઘણાજ પ્રાચીન પૂર્વાચાર્યકૃત હોય, કથાઓ ઘણીજ સુંદર રસીક, ભાવવાહી અને અંતર્ગત વિવિધ ઉપદેશક કથાઓ સહિત છે. નંબર ૧-૪-૫ ના ગ્રંથોમાં સહાયની આવશ્યકતા છે. મહાન પુરૂષોના આવા સુંદર, સત્ય ચરિત્રો વાંચી વિચારી આત્મકલ્યાણ સાધવાની આ સુંદર તક કે જે સલાના સાધક મેળવે થયે તેવા ગ્રંથો ભેટ મેળવી લેવા ચૂકવાનું નથી.

નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧ શેઠ અંગાલાલ લાલભાઈ મગનલાલ ઝવેરી. પે. વ. લા. મે.—	અમદાવાદ
૨ શા. છોટાલાલ ગીરધરલાલ દામજી. બી. વ. લા. મે.—	ભાવનગર-હાલ ઘાટકાપર-મુંબઈ
૩ શ્રી વૃદ્ધિવિજયામૃત જૈન પુસ્તકાલય „	અમરેલી.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

તત્પુનર્દિવિધં કર્મ કુશલરૂપમકુશલરૂપં ચ । યત્તત્ર
કુશલરૂપં તત્પુણ્યં ધર્મશ્ચોચ્યતે । યત્પુનરકુશલરૂપં તત્પાપમ
ધર્મશ્ચાભિધીયતે । પુણ્યોદયજનિતઃ સુખાનુભવઃ પાપોદય
સંપાદ્યો દુઃખાનુભવઃ । તયોરેવ પુણ્ય પાપયોરનંતભેદભિન્નેન
તારતમ્યેન સંપદ્યતે સ્વભવેષોઽધમમધ્યમોત્તમાદ્યનન્તભેદવર્તિતયા
વિચિત્રરૂપઃ સંસારવિસ્તાર इति ॥

ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૨૫ મું. } ચીર સંવત્ ૨૪૫૪. વૈશાક. આત્મ સંવત્ ૩૨. } અંક ૧૦ મો.

પશ્ચાતાપ.

રાગ-કાફી - અમે તો આજ તમારા)

અમે તો અંત સમયમાં પસ્તાઈ છી યાર ! (૨)
બાળપણું રમ્મતમાં કાઢ્યું, ગમ્મત કીધી અપાર,
ધર્મના મર્મને સ્હેજે સમજવા, કીધો નહિરે વિચાર. અમે તો.
યૌવનમાં ધન-રમણી-વશથી, તનની કીધી બહુ સાર,
જંજળ ઝાઝી શિરપર બેહોરી, ખેલ્યાં વિવિધ પ્રકાર. અમે તો.
પુણ્યલ પોષી આનંદ માન્યો, માન્યો એ સાચો વ્યવહાર,
વ્યાધિ વધી પુણ્યલમાં જ્યારે, લાગ્યો સંસાર અસાર. અમે તો.
વૃદ્ધપણામાં શિથિલજ બનતાં, શક્તિ ન રહીરે લગાર,
ધર્મ સાધના કાંઈ ન થાતાં, અક્ષણ કર્યો અવતાર. અમે તો.
પસ્તાવો એ માટે અમને, થાય છે પાસવાર,
દશા નહાણી અમ દુઃખીયાની, ચેતજો સહુ નરનાર. અમે તો.
વીર-ધર્મ-નર-દેહ હે મનસુખ ! મળશે ન વારંવાર,
ધર્મ કરો હજી સમજી મનથી “જગ્યા ત્યાંથી સવાર.” અમે તો.

મનસુખલાલ ડાહ્યાભાઈ, શાહુ-વઢવાણ કેમ્પ.

ઐશ્વર્યના ઓજસ્ માટે.

ગઝલ.

આનંદ ધન અવની પરે, આનંદ રસ રેલાવળે,
અમ આત્મ છે અવધિ અમુલ્ય, એવું જ્ઞાન કરાવળે;
અંતર વિષે અભિમાનના, અજ્ઞાનને અટકાવળે,
ઐશ્વર્યના ઓજસ્ તણા, આનંદ કિરણુ આપળે. ૧

આવેશ છે અજ્ઞાનના ત્યાં, જ્ઞાન ચક્ષુ સ્થાપળે,
જ્ઞાન દીપ દેખાડીને, દર્શન દયાળુ આપળે;
ચારિત્ર ઝાંખી જેહની, તારે તપોબળ તેજથી,
ઐશ્વર્યના ઓજસ્ તણા, આનંદ કિરણુ આપળે. ૨

જ્ઞાન જ્ઞાન સુપાત્રથી, સારાસાર શીખાવળે,
શીલ તણા સંસારને, અટવી મહીથી કાઢળે;
તપ અને ભાવે થકી, ખ્યાલું હંમેશા એટલું,
ઐશ્વર્યના ઓજસ્ તણા, આનંદ કિરણુ આપળે. ૩

આપળે સુખ સંપતિ જેહ, ના તુટે ત્રણ કાળમાં,
સુખ હો, વા દુઃખ, હોયે, જ્ઞાન લેશ ન જાળતા.
ઐહિક આનંદ મેળવ્યો, ના સાર એ અનંતના,
ઐશ્વર્યના ઓજસ્ તણા, આનંદ કિરણુ આપળે. ૪

અધ આશે આચડ્યો બહુ, શાંતિ સાગર પામવા,
પામવું પરવશ પડ્યું, લપટ્યો પંચેદ્રિ પાશમાં;
જ્ઞાન થાયે એટલું કે, આત્મ કિરણુ અચળ છે,
ઐશ્વર્યના ઓજસ્ તણા, આનંદ કિરણુ આપળે. ૫

સાલચંદ જયચંદ વોરા.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૨૩૯

અગીયાર અંગમાં નિરૂપણ કરેલ તીર્થંકર ચરિત્ર.

ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૧૯ થી ૨૩૬.

આ ચોવીશ તીર્થંકરોની ચોવીશ શિખિકાઓ હતી. તેનાં નામ—સુદશનાં, સુપ્રભા, સિદ્ધાર્થ, સુપ્રસિદ્ધા, વિજયા, વૈજ્યંતી, જ્યંતી, અપરાજિતા, અરુણપ્રભા, ચંદ્રપ્રભા, સુરપ્રભા, અગ્નિપ્રભા, વિમલા, પંચવર્ણી, સાગરદત્તા, નાગદત્તા, અભયંકરા, નિવૃત્તિકરા, મનોરમા, મનોહરા, દેવકુરા, ઉતરકુરા, વિશાલા અને ચંદ્રપ્રભા દરેક સર્વ જગત્વત્સલ, જીવવરેન્દ્રોને સર્વઋતુમાં સુખ આપનાર છાયા વાળી શિખિકાઓ હોય છે, આ શિખિકાઓને પ્રથમ હર્ષિત રોમવાળા મનુષ્યો ઉપાડે છે ત્યાર પછી અસુરેન્દ્રો, દેવેન્દ્રો અને નાગેન્દ્રો ઉપાડે છે. જેઓ (અસુરેન્દ્ર વિગેરે) ચલચપલ કુંડલવાળા હોય છે, પોતાની રૂચિ પ્રમાણે વિકુર્વેલ આભરણ વાળા હોય છે, અને દેવો તથા અસુરોથી વંદન કરાતા જીવવરની શિખિકાને વહે છે. તેમાં પૂર્વ તરફ દેવો, દક્ષિણ જાણુ નાગકુમારો, પશ્ચિમ તરફ અસુરો અને ઉત્તર તરફ સુપર્ણ કુમારો રહી શિખિકાને વહે છે. (ગાથા. ૧૫ થી ૨૧)

ઋષભદેવ ભગવાન વિનીતાથી, અરિષ્ટનેમિ દારિકાથી અને બાકીના તીર્થંકરો પોત પોતાની જન્મ ભૂમિથી (દિક્ષા માટે) નીકળ્યા હતા. (ગાથા. ૨૨)

સર્વતીર્થંકરો એક વસ્ત્રથી નીકળ્યા હતા. (વિગેરે ગાથા. ૨૩)

ભગવાન મહાવીર એકાકી દિક્ષિત થયા. (પાર્શ્વ વિગેરેનો પરિવાર (ગાથા. ૨૪)

તીર્થંકરો સાથે દિક્ષા લેનારા રાજાઓ ઉગ્રલોગ અને રાજન્ય કુળના હતા. (શેષ કુળો અને સંખ્યા. ગાથા. ૨૫)

સુમતિનાથ ભગવાને વગર ઉપવાસે દિક્ષા લીધી. (શેષ તીર્થંકરની તપસ્યા ગાથા. ૨૬)

આ ચોવીશે તીર્થંકરોને પ્રથમ ભિક્ષા આપનાર ચોવીશ પુરૂષો હતા તેનાં નામ—શ્રેયાંસ, બ્રહ્મદત્ત, સુરેન્દ્રદત્ત, ઇન્દ્રદત્ત, પદ્મ, સોમદેવ, માહેન્દ્ર, સોમદત્ત, પુષ્પ, પુનવસૂ, પુર્ણચંદ્ર, સુનંદ, જય, વિજય, ધર્મસિંહ, સુમિત્ર, વર્ગસિંહ, અપરાજિત, વિશ્વસેન, ઋષભસેન, દત્ત, વરદત્ત, ધન, અને બહુલ, આ દરેક વિશુદ્ધ લેશ્યાવાળા હતા, જીવવરની ભક્તિમાં અંજલિપુટવાળા હતા, જેઓએ તે કાળ અને તે સમયને વિષે જીનેશ્વરને ભિક્ષા આપી છે. (ગાથા. ૨૭-૨૮-૨૯)

૨૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઋષભદેવ ભગવાનને એક વર્ષે ભિક્ષા મળી (શેષ તીર્થંકરોનો ભિક્ષા કાળ અન્ન આહારનો પદાર્થ. ગાથા. ૩૦-૩૧)

ન્યાં સર્વ તીર્થંકરોને પહેલી ભિક્ષા મળી ત્યાં પુરૂષ પ્રમાણ ધન વૃષ્ટિ થઈ હતી. ગાથા. ૩૨)

આ ચોવીશે તીર્થંકરોને ચોવીશ ચૈત્ય (સાન) વૃક્ષો હતા. તેનાં નામ વડ, સપ્તપર્ણ, શાલ, ત્રિયાલ, ત્રિયંશુ, છત્ર, શિરિષ, નાગ, માલી, (શાલી) ત્રિયંશુ, તિલ્લુંક, પાડલ, જાંબુડો, અશોક, દંધિપર્ણ, નંદી, તિલક, આંબો, અશોક, ચંપક, બકુલ, વેતસ, ધાતકી અને શાલ, * ૧૬ (ગાથા. ૩૩-૩૪-૩૫)

શાલવૃક્ષથી ઢંકાએલ સર્વ ઋતુમાં કૃળનાર અશોક વૃક્ષ, નામે જે (સમવસરણનું) ચૈત્ય વૃક્ષ હોય છે, તે મહાવીર પ્રભુને બત્રિશ ધનુષ્યનું હોય છે. ઋષભદેવ ભગવાનનું ચૈત્ય વૃક્ષ ત્રણ ગાઉનું હોય છે. અને બાકીના તીર્થંકરોનું ચૈત્ય વૃક્ષો દેહમાનથી બારગણા પ્રમાણવાળાં હોય છે. આ જીનવરોના ચૈત્ય વૃક્ષો દેવો, અસુરો અને સુપર્ણ કુમારોથી પૂજીત હોય છે, તથા છત્ર પતાકા વેદિકા અને તોરણોથી યુક્ત હોય છે. (ગાથા. ૩૬-૩૭-૩૮)

આ ચોવીશ તીર્થંકરોને ચોવીશ શિષ્યો મુખ્ય હતા. તેનાં નામો ઋષભસેન, (પુંડરિક) સિંહસેન, ચાર, વજનાભ, ચમર, સુવ્રત, વિદર્ભ, દત્ત, વરાહ, આનંદ, ગોસ્તુભ, સુધર્મા, મંદર, યશ, અરિષ્ટ, ચક્રાયુધ, સ્વયંભૂ કુંભ, ઈંદ્ર, શુભ, વરદત્ત, દત્ત, અને ઈંદ્રભૂતિ, તીર્થપ્રવર્તક જીનવરોના પ્રથમ શિષ્યો અતિઉન્નત કુલવંશવાળા વિશુદ્ધ વંશવાળા અને ગુણવાન હોય છે. (ગાથા ૩૯-૪૦-૪૧)

આ ચોવીશ તીર્થંકરોની મુખ્ય શિષ્યાઓ ચોવીશ હતી, તેનાં નામો—બ્રાહ્મી, ક્લેશુ, શામા, અજીત, કાશ્યપી, રતિ, સોમા, સુમના, વારણી, સુલસા, ધારણી, ધરણી, ધરણીધરા, પદમા—શિવા, શુચિ, અંભૂઆ, રક્ષિકા, બંધુમતિ, પુષ્પમતિ, અમિલા, અધિકા, યક્ષદિત્તા, પુષ્પચુલા અને ચંદનબાલા તીર્થપ્રવર્તનહાર તીર્થંકરોની આ પ્રથમ શિષ્યાઓ અતિ ઉન્નતકુલ વંશવાળી વિશુદ્ધ વંશવાળી, અને ગુણવાન હોય છે. (ગાથા ૪૨-૪૩-૪૪)

૧૫૮-બાર ચક્રવર્તિ અને નવવાસુદેવોનો અધિકાર (ગાથા ૪૫ થી ૬૫)

૧૫૯-તીર્થંકરો.

જાંબુદ્રીપના ઔરવત ક્ષેત્રમાં આ અવસાર્પિણી કાળમાં ચોવીશ તીર્થંકરો થયા. તે આ પ્રમાણે ચંદ્રાનન, સુચંદ્ર, અગ્નિસેન, નંદિસેન (આત્મસેન)

* ૧૬ અન્યસ્થાને ચૈત્યવૃક્ષો માટે કાંધક નામાંતરો પણ છે.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૨૪૧

ઋષિદત્ત, વર્તાધારિ, અને સોમચંદ્રને વંદન કરું છું. યુક્તિસેન, (દીર્ઘબાહુ કે દીર્ઘસેન) અજીતસેન (શતાયુત) શિવસેન (સત્યસેન કે સત્યકિ) બુદ્ધ દેવશર્માને અને નિઃક્ષિપ્તશસ્ત્ર (શ્રેયાંસ) ને વંદન કરું છું. જીવનવૃષભ-અસંજવલ (સ્વયંજલ) અમિતજ્ઞાની અનન્તક (સિંહસેન) રજરહિત ઉપશાન્તને અને યુક્તિસેનને વંદન કરું છું. અતિપાર્શ્વ, સુપાર્શ્વ, દેવોદ્રોથી વંદાએલા, મરૂદેવ, મોક્ષેલગએલધર, ક્ષિણુદુઃખ શ્યામકોષ્ટને [વંદન કરું છું] વીતરાગ અગ્નિસેન (મહાસેન) વિતરાગ અગ્નિ પુત્રને અને રાગદ્રેષ રહિત તથા મોક્ષે ગયેલા વારિ-ષેણને વંદન કરું છું. (ગાથા ૬૬ થી ૭૦)

જંબુદ્વીપના ભરત ક્ષેત્રમાં આવતા ઉત્સર્પિણી કાળમાં સાત કુલકરો થશે. તેના નામો-મૃગવાહન, સુભૂમ, સુપ્રભ, સ્વયંપ્રભ, દત્ત, સુક્ષ્મ અને સુખન્ધુ ભવિષ્યમાં થશે. (ગાથા-૭૧)

જંબુદ્વીપના ઐરવત ક્ષેત્રમાં આવતા ઉત્સર્પિણીકાળમાં દશ કુલકરો થશે. તેનાં નામો-વિમલવાહન, સીમંકર, શ્રીમંધર, ક્ષેમંકર, ક્ષેમંધર, દ્વિધનુ, દશધનુ, શતધનુ પ્રતિશુચિ અને સુમતિ.

જંબુદ્વીપના ભરતક્ષેત્રમાં આગામી, ઉત્સર્પિણીકાળમાં ચોવીશ તીર્થંકરો થશે તેનાં નામ-મહાપદ્મ, સુરદેવ, સુપાર્શ્વ, સ્વયંપ્રભ, સર્વાનુભૂતિ, દેવશ્રુત, ઉદય, પેઢાલપુત્ર, પોદ્દિલ, શતકીર્તિ, સર્વભાવને બાણુનાર અરિહંત મુનિસુવ્રત, અમમ, નિષ્કષાય, નિષ્પુલાક, નિર્મમ, ચિત્રગુપ્ત, સમાધિ, સંવર, અનિવૃત્તિ, વિજય, વિમલ, દેવોપપાત, અનંત અને વિજય આ ચોવીશ તીર્થંકરો કહ્યા છે. તેઓ ભરતક્ષેત્રમાં ભવિષ્યકાલમાં કેવલી થઈ ધર્મ-તીર્થને પ્રવર્તાવશે. (ગાથા ૭૨ થી ૭૬)

આ ચોવીશ તીર્થંકરોના પૂર્વભવના ચોવીશ નામો હશે તે આ પ્રમાણે— શ્રેણિક, સુપાર્શ્વ, ઉદય, પોદ્દિલ, દ્વિધનુ, કાર્તિક, શંખ, નંદ, સુનંદ, શતક, દેવકી, સત્યકી, વાસુદેવ, બળદેવ, રોહિણી, સુલસા, રેવતી, શતાલી, ભયાલી, વૈષાયન, કૃષ્ણ, નારદ, અંબડ, દારૂમડ અને સ્વાતિબુદ્ધ એ ભાવિ તીર્થંકરોના પૂર્વભવના નામો બાણુવા. (ગાથા ૭૭ થી ૮૦)

આ ચોવીશ તીર્થંકરોના ચોવીશ પિતા થશે, ચોવીશ માતા થશે. ચોવીશ મુખ્ય શિષ્યો થશે, ચોવીશ મુખ્ય શિષ્યાઓ થશે, ચોવીશ પ્રથમ ભિક્ષાદાતાઓ થશે અને ચોવીશ ચૈત્યવૃક્ષો થશે.

ભરતક્ષેત્રના ભાવિ ચક્રવર્તી અને વાસુદેવાદિનો અધિકાર (ગાથા ૮૧ થી ૮૬)

* ૧૭ અહીં ચક્રવર્તી અને વાસુદેવના અધિકારો વિશાળ હોવાથી તેના અર્થો પણ આપ્યા નથી માત્ર સત્ર ૧૫૬ સુધીમાં આવેલ ચક્રવર્તિ વાસુદેવના છુટક અધિકારો આપ્યા છે.

૨૪૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જંબુદ્વીપના ઐરવતક્ષેત્રમાં ભાવી ઉત્સર્પિણીકાળમાં ચોવીશ તીર્થંકરો થશે તેનાં નામો—સુમંગલ, સિદ્ધાર્થ, નિર્વાણ, મહાયશા, ધર્મધ્વજ, શ્રીચંદ, પુષ્પકેતુ, મહાચંદ્ર, શ્રુતસાગર, સિદ્ધાર્થ, પુણ્દ્રિણ, મહાધોષ, સત્યસેન, સુરસેન, મહાસેન, સર્વાનંદ, દેવપુત્ર, સુપાર્થ, સુવ્રત, સુકેશલ, અનંત વિજય, વિમલોત્તર, મહાબલ, અને દેવાનંદ, ભવિષ્યકાળમાં થશે. આ ચોવીશ તીર્થંકર કહ્યા છે તે ભવિષ્યકાળમાં ઐરાવત ક્ષેત્રમાં કેવળી થઈને ધર્મ પ્રવર્તાવશે. (ગાથા ૮૭ થી ૯૩)

ઐરવતક્ષેત્રના ભાવી ચક્રવર્તિ અને વાસુદેવ વિગેરેનો અધિકાર. ૧૫૯ તીર્થંકરવંશ, ચક્રવર્તિવંશ, ગણધરવંશ, ઋષિવંશ, ચતિવંશ અને મુનિવંશથી પ્રાપ્ત થયેલ શ્રુતાંગ એક સ્કંધવાળું સમવાયાંગ સૂત્ર સમાપ્ત. (ચાલુ).

‘ મનુષ્ય કર્તવ્ય. ’

(રાગ—કવાલી.)

જગતમાં જન્મ પામીને, જનનીની કૃપા શોભાવી,
સફળ જીવન કરી લેવું, મનુષ્ય કર્તવ્ય એ સાચું.
ખતાવી વીરતા જગને, કરી જીવન તણી કીંમત,
સદા શુભ કાર્ય આદરવું, મનુષ્ય કર્તવ્ય એ સાચું.
ખુરં ના કોઈનું કરતાં, દુઃખીને દુઃખ ના દેતાં,
જગતનું હિત કેળવવું, મનુષ્ય કર્તવ્ય એ સાચું.
તણ આજસ ગણી દુશ્મન, ન ખોટી પળ કદી ખોતાં;
જીવન ઉદ્યમ સદા કરવો, મનુષ્ય કર્તવ્ય એ સાચું.
હૃદયના સ્નેહીની ખાતર, ન પરવા પ્રાણની કરતાં,
મદદ સંકટ મહી કરવી, મનુષ્ય કર્તવ્ય એ સાચું.
દુઃખી આ જીંદગી જાણી, ડરી ના તેહથી જતાં,
હઠાવી હીંમતે દુઃખો, મનુષ્ય કર્તવ્ય એ સાચું.
હુંટારો સ્વાર્થ છે સમજી, તિલાંજલી તેહને આપી,
સદા પરમાર્થમાં પળવું, મનુષ્ય કર્તવ્ય એ સાચું.
વિનય વિવેકથી સીંચી, હૃદય નિર્મળ સદા રાખી,
પરમાનંદ અનુભવવો, મનુષ્ય કર્તવ્ય એ સાચું.

વાડીલાલ જીવાભાઈ ચોકસી.

ખંભાત.

જૈન દષ્ટિએ વિજ્ઞાનયુગ.

* (અનુસંધાન અંક ૮ માના પાના ૨૦૩ થી.)

જૈન દર્શનમાં બ્રહ્મચર્ય જેવા જીવનના અતિ ઉપયોગી વિષયને અગ્રસ્થાન આપવામાં આવ્યું છે તે દૈવિ સંપત્તિ વિભૂષિત વિષય છે. માનુસિક ઉત્ક્રાંતિમાં તેના જેવો અગત્યનો કોઈ વિષય સ્થાન ભોગવતો નથી. જીવનના ઉત્કર્ષ અર્થે માનુસિક ઉત્ક્રાંતિનું અંતિમ ધ્યેય મોક્ષ છે, જેની પ્રાપ્તિ અર્થે જૈન ધર્મમાં પંચ-મહાવ્રતની ઉદ્ઘોષણા કરી છે. જેમાંનું એક અતિ ઉપયોગી વ્રત છે. તેના નૈસર્ગિક, નૈષ્ઠિક વિગેરે ઘણા ભેદો પ્રભેદો વિસ્તારપૂર્વક જૈનાચાર્યો લેખિત ગ્રંથોમાં વર્ણવ્યા છે. તેના પરિશીલનથી અદ્વિતીય અને અગમ્ય તેમજ નવે નિધાન જેમ પ્રગટ થાય છે તેમ તેમના અભાવે અગણ્ય નુકશાનો પ્રભવે છે, તે વિગેરેનું સ્થૂલ અને સૂક્ષ્મ સ્વરૂપ બુદ્ધિગમ્ય અને જ્ઞાનગમ્ય અવલોકવામાં આવે છે. તેમ કૈવલ્ય દષ્ટિએ પણ તેનું સૂક્ષ્મમાં સૂક્ષ્મ સ્વરૂપ પણ વીતરાગ પ્રભુએ કહેલું છે. તે નીચેના દૃષ્ટાંતથી અવલોકવામાં આવશે.

જૈન દષ્ટિ કહે છે કે મનુષ્યના એક વખતના સંભોગમાં નવ લાખ જીવક બીજની (જીવોની) હાનિ થાય છે. રૂની પુણીમાં લોખંડનો ધગધગતો તપાવેલો સળીઓ નાખવાથી જેમ રૂનો નાશ થાય છે તેમ એક વખતના સંભોગમાં ઉપર લખેલા સૂક્ષ્મ જીવક બીજની (જીવોની) હાનિ થાય છે. આ વાતના સમર્થનમાં હાલનું વિજ્ઞાનશાસ્ત્ર શું કહે છે તે અવલોકીએ.

* અભ્યર્થનો વિષય માનુષિક જીવનમાં મુખ્યત્વે ભાગ ભજવી રહ્યો છે. તેની ઉત્પત્તિ પર જીવનના ઉચ્ચ આદર્શોનો આધાર છે. માનવદશાને ઓળખાવનારું પણ તે વ્રત છે. મારે તેના સંબંધમાં અજવાળું પાડવું એ સમાજના નેતાઓની અને વિદ્વાનોની અત્યારે પ્રથમમાં પ્રથમ ફરજ આવી લાગેલી છે. તેના અભાવે ભારતવર્ષ અધઃપતન પામ્યું છે. અને હજી પણ જો તે બાળતનું આધુનિક પ્રજ્ઞને જ્ઞાન નહિ મળે તો છેવટે તે અધમાધમ સ્થિતિને પ્રાપ્ત થશે.

શરીર જેમ નાક વિના શોભતું નથી તેમ તેના વિના મનુષ્ય દેહ શોભતો નથી. વીર્ય—શુક્ર એ શરીરનો રાજા છે. અને તેની જેમ પ્રબળતા તેમ શારીરિક, માનસિક, અને આધ્યાત્મિક શક્તિઓની પ્રબળતા હોય શકે છે.

શેરડી ચાવવાથી જેમ પાછળ કુચા રહે છે, વલોણામાં માખણ જીરું પડતાં જેમ અતે છાશ રહે છે, તેવીજ રીતે વીર્ય પતન થતાં તે વખતે તેવી મનુષ્યની સ્થિતિ થઈ રહે છે તેથી કરીને તેના લોભપણામાં મનુષ્ય દૈયાનું હીર, આંખનું તેજ અને મુખનું લાવણ્ય ગુમાવે છે, મારે

૨૪૪

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

અમેરિકાથી પ્રગટ થતા શ્રીઝીકલ કલચરના ૧૯૨૮ ના ફેબ્રુઆરીના અંકમાં ૮૬ મે પાને નીચે પ્રમાણે તે માટેનું લખાણ છે.

It is estimated that a vigorous healthy man, leading a moral life, develops from one to two million Spermatozoa at a time.

એવી ગણતરી કરવામાં આવી છે કે નિયમિત જીવન ગાળનારા તંદુરસ્ત માણસના વીર્યમાં એકી વખતે ૧૦ થી ૨૦ લાખ સ્પર્મટોઝા (મનુષ્યના જીવ-ખીજ) પેદા થાય છે.

આ ઉપરથી જોઈ શકાય છે કે એકી વખતના સંલોગમાં ૧૦ થી ૨૦ લાખ જીવોનો સંહાર થાય છે.

આથી જૈન દષ્ટિએ સર્વજકથિત છે તે તરી આવે છે. આધુનિક સમયની માફક પ્રથમ અલખયોગિ મહાન પ્રભુ પાસે કંઈ સૂક્ષ્મદર્શક યંત્રો વિગેરે સાધનો ન હતા, તેમ તેઓ હન્યવી માયાથી તદ્દન નિસ્પૃહી અને નિસ્પર્શિણી હતા, જેથી તેમની સર્વજ દષ્ટિએ ભાખેલા સિદ્ધાંતો છે. જે અત્યારે વિજ્ઞાનદષ્ટિએ પણ સિદ્ધ થઈ શકે છે.

ગત લેખમાં બટાટાની અંદર ચરબીની વાત હું આગળ જણાવી ગયો છું. તેના સમર્થનમાં હમણા ફીઝીકલ કલચરમાં નીચે પ્રમાણે ઉદલેખ વાંચવામાં

તેનું જ્ઞાન ફેલાવવાની અતિ આવશ્યકતા છે. કાલે તેવા ચારિત્રધારી યા વિદ્વાન હોય પરંતુ તેમાં તેનો જે અભાવ હોય તો તે વ્યક્તિ સુગંધ વિનાના પુષ્પ જેવી છે. પુષ્પ સુગંધ વિનાનું હોવાથી પોતે સુવાસિત હોતું નથી, તેમ જગતને પણ તેની સુગંધ આપતું નથી તેમ જે બ્રહ્મચર્ય બ્રજ છે તે જગતને પુરતો લાભ આપી શકતો નથી, તેના વચનનું બળ હોતું નથી અને તેની પ્રતિભાનો વિલય થાય છે.

બ્રહ્મચર્ય એ એવી શક્તિ છે કે જેનામાં તેનો સદ્ભાવ છે તેનું દેવો ચરણ સેવન કરે છે. જગતમાં જે સવળો રિદ્ધિ, સિદ્ધિઓ, આદોલન શક્તિઓ છે તે સવળું તેના સદ્ભાવે હોઈ શકે છે. મહાસતી સીતાજીએ અગ્નીમાં ધીજ ક્યું અને અગ્નિ પાણી રૂપે થઈ, સુદર્શન શેઠને સુળીને બદલે સોનાનું સિંહાસન થયું, મહાસતી દ્રૌપદીની ભર સભા વચ્ચે લાજ રહી, આ બધું શું સુચવે છે ? આ વ્રતનું જેવું મહાન ફળ છે તેવુંજ તેના અભાવે મહાન નુકશાન પણ છે. શાસ્ત્રોમાં પણ કહ્યું છે કે “ અબ્રહ્મચારીનું ચિત્તવ્યું કદી સફળ ન થાય ” માટે આ બ્રામ્મતનું વિશિષ્ટ પ્રકારે જ્ઞાન આધુનિક પ્રજાને આપવાની અતિ આવશ્યકતા છે.

બાળકો યા બાળકીઓએ ઓછામાં ઓછું ૨૦ વર્ષ સુધી બ્રહ્મચર્ય પાળવું જોઈએ. કારણકે આપણામાં આધારણ એવી ઉકિત છે કે “ સોજે સાન અને વીસે વાન ” એટલે ૨૦ વર્ષ સુધીમાં શરીરના તમામ સ્નાયુઓ વીર્યના સંરક્ષણથી મજબુત વિસ્તીર્ણ અને વિકસ્વર થઈ શકે છે.

જૈન દષ્ટિએ વિદ્વાન યુગ.

૨૪૫

આવ્યો છે જેનું આ નીચે અવતરણ કયું છે. સખખ કે જે કંદમૂળ લક્ષી હોય અને ચરબીના રોગવાળો હોય તો તેના નિવારણ અર્થે પણ જરૂરનો ધારી આ સ્થળે તેનો ઉદ્દેશ્ય કયો છે.

Mr. L. M. Hainer writes in “ Physical Culture ” of February 1928 :—

In my case, I discovered that by eliminating from my meals white bread and potatoes, I could take off the excess fat which was slowing me up.

“ ફીઝીકલ કલચર ” માં મી. એલ. એમ હેનર લખે છે કે:—

ખોરાકમાંથી મેંદાની રોટી અને બટાટાનો ત્યાગ કરવાથી હું મારી વધારાની ચરબી દૂર કરી શક્યો કે જે મારા ઉપર ભારભૂત હતી અને મારા દરેક કાર્યમાં મંદતા આણતી હતી.

આ ઉપરથી જૈન દર્શન કંદમૂળમાં અત્યંત જીવાત રહેલી છે એવું જે કથે છે તેની સત્યતા પૂરવાર થઈ શકે છે. અપૂર્ણ.

પાલીતાણા

શંકરલાલ ડી. કાપડીઆ, સુપ્રિન્ટેન્ડેન્ટ જૈન ગુરુકુલ.

ઝાડને જીવન રસ મળવાથી જેમ ફાલે છે, ફુલે છે અને ફળે છે તેવી રીતે ૨૦ વર્ષ સુધી પ્રજાચર્યનું રક્ષણ કરવાથી મનુષ્યના શારીરિક અંગોપાંગો વિસ્તૃત અને વિકસ્વર થાય છે. અને તેની પ્રજા પણ મજબૂત અને પ્રતિભાશાળી થાય છે. પ્રજાચર્ય વિષે જોલતાં એક વખત લાલા લજપતરાયે એમ જણાવ્યું હતું કે જે દરેક પ્રેસીડેન્સીમાં એક એક પૂર્ણ પ્રજાચારી પેદા થાય તો ભારતનો જલદી ઉદ્ધાર થાય. આવી રીતે પ્રજાચર્ય એ અદ્ભુત શક્તિ. ઐશ્વર્ય અને પ્રતિભાવાળું છે. માટે તેનું જ્ઞાન આધુનિક ઉજળતી પ્રજાને દેશના વિકાસ રતનોએ આપવાની અનિવાર્ય જરૂર છે.

અમરેલી દ્વિતીય જાત્રાલય સંમેલન વખતે સંમેલનના સંચાલકોએ આ સંબંધી જ્ઞાનનો પ્રચાર કરવાને માટે, જાતીય પ્રશ્નને ધણાજ વિધ વિધ પ્રકારમાં ચર્ચો હતો અને પરિણામે તેનું જ્ઞાન આપવું, ઉજળતી પ્રજાને અતિ આવશ્યક ભરેલું છે તેવો ઠરાવ સર્વાનુમતે પસાર થયો હતો. અમારા સમાજના નેતાઓ અને પ્રખર વિદ્વાનોને આ વિષય પરત્વે જેમ અને તેમ વિશેષ અજવાળું પાડવાની વિનંતિ કરીએ છીએ. તેમજ શાળાના અધ્યાપકો અને શિક્ષણ શાસ્ત્રીઓએ પણ આનું અનુકરણ કરવું જોઈએ.

૨૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દિવ્ય કર્મ યોગી ગૌતમ પ્રભુનું ખરું આત્મ સમર્પણ.

દાશી નાનચંદ્ર એધવજી—નડીયાદ.

જો તમારે દિવ્ય કર્મો કરનાર સાચા કર્મયોગી થવું હોય, તો તમારી નજર આગળ હમેશાં ગૌતમપ્રભુની પ્રતિમા રાખો. સર્વ પ્રકારની ઇચ્છા અને અહં બુદ્ધિથી સંપૂર્ણપણે તેઓ મુક્ત હતા. મહાવીર પ્રભુને ચરણે તેમનું સમગ્ર જીવન અર્પણ કરેલું હતું. વિશ્વભરમાં કાર્ય કરી રહેલી વીર ભગવાનની મહાશક્તિના કાર્યમાં તેમનો ફાળો મુખ્ય હતો. પ્રભુના કરણ તરીકે પોતાનું સમગ્ર જીવન બનાવી દીધું હતું. પોતે જે કાર્યો કરતાં તેમાં પ્રભુની પ્રેરણા સિવાય બીજો કોઈ પણ હેતુ નહોતો, તેમનું એક પણ કાર્ય એવું નહોતું કે જે પ્રભુ પોતે જેમના આધારમાં બચત પણે તેમની મારફતે કરાવતા ન હોય. પોતાનો સ્થલ દેહ, પ્રાણ, ચિત્ત, મન, તથા બુદ્ધિ, પ્રભુને વહેલા વહેલા સમોવસરણમાં જોયા, ત્યારથીજ સમર્પણ કરી દીધા હતા અને જ્યાં સુધી પ્રભુ હતા ત્યાં સુધી તેમના ઉપર જણાવેલા એક પણ કરણને પોતાને માટે વાપર્યા નહોતા. નહિતો જેને ૨૪ કલાક પછી કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થાય છે તે આત્મા પ્રભુનો દેહ ત્યાગ કરવાનો સમય ન જાણે તેવું હોય ? પરંતુ જ્યારથી પ્રભુને પોતાનું મન અર્પણ કર્યું ત્યારથી પોતે પોતાના મનનો કોઈ પણ વખત ઉપયોગ કર્યો નથી તેની આ સાબીતિ છે. આનું નામ સાચું સમર્પણ. અત્યારે પણ દીક્ષા લેનાર શ્રાવકે પોતાના ગુરૂને આ પ્રમાણેનું સમર્પણ કરવાનું છે. ફક્ત આંખના પલકારાને શ્વાસોશ્વાસ ગુરૂની આજ્ઞા સિવાય લઈ શકે. બીજું બધું તેમના હુકમને આધીન, આટલું સમર્પણ હોયતોજ ગુરૂનું જ્ઞાન, તેમની શક્તિ પોતાને પ્રાપ્ત થાય.

જ્યાં સુધી શિષ્ય ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે ગુરૂજીએ સક્રિય અદ્વૈત કરી શકે નહિ ત્યાં સુધી ગુરૂની સેવા કરવા માટે જ પોતે આત્મા ધારણ કર્યો છે એવી ભાવના રાખવી જોઈએ. હું ગુરૂથી જુદો છું એવી બુદ્ધિ તમારામાં બહુ બળવાન ને ઉંડુ ઘર કરી ને બેઠી હોય અને તમે પોતે એમ અનુભવતાં હો કે હું જ કાર્યો કરું છું તો પણ તમારા સર્વ કાર્યો ગુરૂને ખાતરજ કરતાં શીખો. અહંકારભરી સર્વે અંગત પસંદગીઓનું તુમુલ્ય જીવન, લાભ મેળવવાની તૃષ્ણા સ્વાર્થ પ્રધાન ઇચ્છાઓની સર્વે માગણીઓ—એ બધાને તો તમારી પ્રકૃતિમાંથી જડમૂળથી ઉખેડી નાંખો. કર્મના ફળની ઇચ્છાઓનો સંકેત ત્યાગ કરો, કોઈપણ પ્રકારના બદલાની આશા રાખો નહિ, માગણીઓ કરો નહિ, ગુરૂની ઇચ્છા તેના

ગૌતમ પ્રભુનું 'ખરૂં' આત્મ સમર્પણ.

૨૪૭

દિવ્ય કાર્ય—હોતુની સાર્થકતા એજ તમારા કર્મોનું પરમ ફળ, અને દિવ્ય ચૈતન્ય, શાન્તિ, શક્તિ અને આનંદની તમારામાં ક્રમે ક્રમે વૃદ્ધિ એજ ઉત્તમ બદલો. ખરા શિષ્યને માટે સેવા કરવાથી પ્રાપ્ત થતો પરમ આનંદ અને કર્મો વડે થતા આંતર વિકાસનો આનંદ એ બન્ને પુરતા બદલારૂપ હોય છે.

ગૌતમ પ્રભુ જેમ જેમ પ્રગતિ કરતાં ગયાં તેમ તેમ એક સમય એવો આવ્યો કે જ્યારે તેમને અનુભવ થયો કે તે પોતે કર્મોના કર્તા નથી પણ કરણ માત્ર છે. શરૂઆતમાં તેમના અંતરની ભક્તિને પરિણામે મહાવીર પ્રભુ જોડેનો તેમનો સંબંધ એટલો તો ગાઢ થયો કે પ્રભુની સલાહ તથા દોરવણી મેળવવા માટે તેમને ફક્ત અંતઃકરણ એકાગ્ર કરી પોતાનું સર્વસ્વ તેને ચરણે સમર્પણ કરવું પડતું. પ્રભુનો આદેશ ચાતો તેની પ્રેરણા સીધેસીધા મેળવી શકતા. તેમની સર્વ ક્રિયાઓનો આરંભ પ્રભુ કરતા. પ્રભુની સર્વે શક્તિઓ તેનીજ થઈ જતી. તથા તેમના મન, પ્રાણ, અને શરીર સર્વે તેના કાર્યના સચેત અને આનંદપૂર્ણ કરણો થઈ જતાં. આ અદ્વૈત અને શરણાંગત ભાવની અવસ્થા કરતાં વધારે આનંદ પૂર્ણ અને સુખમય અવસ્થા બીજી કઈ હોઈ શકે ? આ અવસ્થા પ્રાપ્ત થતાંજ વિદ્યાના પાશમાં જે કલેશ અને દુઃખમય જીવન માનવ ગાળે છે તેની પેઠે પાર તે જતો રહે છે અને એ પ્રમાણે અવિદ્યાથી પર થઈ પોતાનું આધ્યાત્મિક સત્ય પ્રાપ્ત કરીને તેની ઉંડી-ગહન શાંતિ અને ઉત્કર્ષ આનંદનો સાક્ષાત્કાર કરે છે.

ઉપર જણાવેલું રૂપાંતર તમારામાં થતું હોય તેટલો સમય તમારી જાતને અહંતાના વિચારોથી મુક્ત રાખવાની બહુજ જરૂર છે. તમારી આહૂતિ અને સમર્પણની પવિત્રતાને ડાઘ લગાડે એવી કોઈપણ માગણી ચાતો આગ્રહ તમારી પ્રકૃતિમાં પ્રવેશ ન કરે તેની સંભાળ રાખો. કર્મના ઉપર ચાતો તેના ફળના ઉપર કોઈપણ પ્રકારની શરતો મુકો નહિ. ગર્વ ચાતો મત્સરથી ખૂબ સાવચેત રહો. તમારી શ્રદ્ધા, દિલની સગાઈ, સદ્રઘ્યતા અને અભિપ્સાની વિશુદ્ધિને નિરપેક્ષ રાખો. પ્રભુનું ચૈતન્ય તમારા અંતઃકરણની એકે એક ભૂમિકામાં સર્વત્ર પ્રસરી રહે એવું વ્યાપક થવા દ્યો. એ પ્રમાણે કરી શકશો તો તમારા અંતરમાં અશાન્તિ ઉત્પન્ન કરનાર સર્વે તત્ત્વો અને વિકાર ઉત્પન્ન કરનાર સર્વે વિરોધી શક્તિઓ ધીમે ધીમે પ્રકૃતિમાંથી સરી પડશે. તમારા જ્ઞાન, શક્તિ અને કર્મ વિગેરે ખાત્રી-ભર્યાં સરળ જ્યોતિર્મય, અલૌકિક, સહજ, સ્ખલન રહિત થશે અને પરમાત્મ સ્વરૂપમાંથી સ્વશે.

સર્વ પ્રકારના ભય, સંકટો અને આફતોની સામે કવચ પહેરીને દિવ્ય જીવનના યાત્રાળુ એ પોતાની યાત્રા સહી સલામત રીતે કરવી હોય તો ઉપરની સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવી જોઈએ.

૨૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આ લેખમાં ભગવાન-પ્રભુ-પરમાત્મા એટલે નીશ્ચયરૂપે જે આત્મા છે તે એટલે જ્ઞાન, દર્શન ચારિત્ર અને તપરૂપે જે આત્મા છે તે એવો અર્થ લીધેલો છે,

ધ્યાતા, ધ્યેય, અને ધ્યાનપદ એ કે, (નવાણું પ્રકારની પૂજામાંથી) ધ્યેય પરમાત્મા-ભગવાન સ્વરૂપ.

યોગ સાધનામાં પરમાત્મા પોતે જ સાધક અને સાધના બને છે. પરમાત્માની શક્તિ, પોતાની જ્ઞાન જ્યોત્ત, શક્તિ, ચૈતન્ય, આનંદ વિગેરે શક્તિઓ વડે આધારના ઉપર કાર્ય કરે છે; અને જ્યારે આધાર પ્રભુની શક્તિ પ્રત્યે ખુલ્લો થાય છે ત્યારે તે પોતે ઉપર જણાવેલી જ્ઞાન, ચૈતન્ય અને આનંદની શક્તિઓ સાથે ઉતરીને સાધનાને શક્ય બનાવે છે—સાધનમાં પ્રગતિ થાય છે. પરંતુ જ્યાં સુધી અવિદ્યા પ્રકૃતિ સાધકમાં કાર્ય કરતી હોય ત્યાં સુધી સાધકે પોતે અંગત પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

સાધકે જે અંગત પ્રયત્ન કરવાનો છે તેમાં ત્રણ વસ્તુઓનો સમાવેશ થાય છે. અભિપ્સા—Aspiration—સતત, જાગૃત, અખંડ—પ્રભુ પ્રાપ્તિ માટેની અભિપ્સા રાખવી જોઈએ, મનની શક્તિ, હૃદયની શોધ, પ્રાણની અનુમતિ અને સ્થૂલ દેહને પરમાત્માની શક્તિ પ્રત્યે ખુલ્લો કરવાની અને સ્થૂલ ચૈતન્યને અને પ્રકૃતિને કુંભારની માટીના જેવી નરમ જલ્દીથી ફેરફાર કરી શકાય તેવી બને, તેટલા માટે સંકલ્પ શક્તિ જાગૃત રહે એ અભિપ્સાના સ્વરૂપો છે.

બીજી વસ્તુ—અધોગામી—અવિદ્યા—પ્રકૃતિની ક્રિયાઓનો અસ્વીકાર છે એટલે કે મનના વિચારો, અભિપ્રાયો, તેની પસંદગીઓ, તેની ટેવો—અને તેણે પાળાંધેલા બંધારણો અને વિચાર શ્રેણીઓનો સાધકે અસ્વીકાર કરવો જોઈએ. તેમ કરવાથી શાંત થયેલા મનમાં સત્ય જ્ઞાનની જ્યોતિનો ઉદય થઈ શકશે. પ્રાણની અવિદ્યા પ્રકૃતિમાં રહેલી ઇચ્છાઓ, વાસનાઓ અને ઇર્દ્રીઓના સંસ્પર્શો, વિકારો, સ્વાર્થ, અભિમાન, મદ, કામવાસના અને સત્યની વિરૂદ્ધ હોય તેવી સર્વ માગણીઓનો સાધકે સદંતર અસ્વીકાર કરવો જોઈએ. તેમ કરવાથી વિશાળ, શાંત બળવાન અને સમર્પણ થયેલા પ્રાણમાં ઉપરની ભૂમિકાઓમાંથી સત્યની ખરી શક્તિ અને સત્ય આનંદનું અવતરણ થઈ શકશે. વળી સ્થૂલ શારીરિક પ્રકૃતિમાં રહેલી મૂર્ખાઈ, શંકાશીલતા, અશ્રદ્ધા, સંકુચિતતા, દુરાચર, Pettiness પ્રમાદ, રૂપાંતર થવાની નાખુશી, તમોગુણ વિગેરેનો ત્યાગ કરવો જોઈએ, તેમ થાય તો જ જ્ઞાનની જ્યોતિ, ચૈતન્ય, અને આનંદની ખરેખરી પ્રતિષ્ઠા સ્થૂલ શરીરમાં થાય અને શરીર ઉત્તરોત્તર વધારેને વધારે દિવ્ય બનતું જાય.

રેખાસૂત્રો.

૨૪૯

ત્રીજી વસ્તુ છે આત્મ સમર્પણ, પોતાની જાતનું, પોતાનું સર્વસ્વ, પોતાના ચૈતન્યની એકે એક ભૂમિકા અને પોતાની એક એક ક્રિયામાં પુરેપુરો સમર્પણ ભાવ આવવો જોઈએ. જેમ જેમ સમર્પણની ક્રિયા આગળ વધે છે તેમ તેમ સાધકને જણાય છે કે તેની પ્રગતિનો વેગ વધે છે અને વધારે વાસ્તવિક બને છે. પ્રગતિ પણ હોય છે પરંતુ જ્યાંસુધી છેક ઉપરથી નીચે-સર્વ ભૂમિકાઓ ઉપર-આત્મ સમર્પણ પરિપૂર્ણ પણે કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી સાધકના પ્રયત્નની જરૂરીઆત રહે છે-કાયમ રહે છે.

મ જેમ મનુષ્યને સમજાત વધે છે તેમ તેમ તેને ફરજિયાતનો ખ્યાલ આવતો જાય છે. સુવર્ણ અને સુગન્ધ જેવો બુદ્ધિ અને સફળતા કેને. રમણીય નથી લાગતો ?

૨ ઉચ્ચ થનારનાં ન્હાના કે મોટા સર્વ કાર્યોમાં વિલક્ષણતા જોવામાં આવે છે અને તેના કરેલા શુભ પ્રયાસોની કીર્તિ દિગ્ગંત વ્યાપે છે તેની સ્તુતિ કરનારનો જીવનકલા સાધુ કીર્તન જેવી બને છે.

૩ દરેક મનુષ્ય અભ્યાસ, વાંચન, મનન, વર્તમાન પત્રોનો સહવાસ, વ્યાખ્યાન, લેખનની યોજના, ધાર્મિક સુત્રનું પરિશીલન ચાલુ રાખવાથી ભવિષ્યમાં મહર્ષિ થઈ શકે છે.

૪ એજ્યુકેશન પામેલાઓએ સ્વસમાજની અમુક લાઇન પસંદ કરી તેને સુધારવામાં જીવન અર્પવું એ કેળવણીની સાક્ષ્યતા, સ્વાર્થત્યાગ એ કેળવણીનો બદલો છે.

૫ વિદ્યાર્થીએ અભ્યાસથી ઉત્તીર્ણ થયા પછી કોઈ પણ પ્રકારનો અનુભવ મેળવવા માટે એક વર્ષ સુધી તેમાં પ્રયાસ કરવો જોઈએ.

૬ આનંદ શોધી તેનો સ્વાદ લેવો, કષ્ટથી પીડિત ભૂતકાળને ભૂલી જવો ચાલુ વર્તમાનમાં સંતુષ્ટ રહેવું, આવતા ભવિષ્યને બળાત્કારે સાડું બનાવવું એ વૃત્તિ આર્યચિત્તમાં નિરંતર હોવી જોઈએ.

૩૫૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૭ મનના તરંગો આબુખાબુના ખ્યાલોને સ્વશક્તિ અને આત્મભળથી ઠબાવવા જોઈએ.

૮ સારું કાર્ય કરવું, સારાની આશા રાખવી, અન્યને સ્હાયભૂત થવું, સ્વ. શક્તિ વડે સદુદ્યમ-સફલસ્તુ શુદ્ધ વિચારો અને પરાક્રમેથી આ સંસાર ભરી દેવો જોઈએ.

૯ ખીજાનું હિત કરનાર સજ્જન પુરૂષ પોતાની વિપત્તિઓને દેખતો નથી. જેમ અગ્નિ વગર ભાત ચડતો નથી, તેમ બાહ્ય તપ વિના અભ્યન્તર તપ થઈ શકતું નથી.

૧૦ બુદ્ધિમાનોને બુદ્ધિજ ભૂષણ અને તર્કશક્તિ એ તેનો પ્રગ્લભ ગુણ છે, આ જેની પાસે છે તે પુરૂષ પોતાની ઠગાઈ અને અપમાનને પ્રગટ કરતા નથી.

૧૧ પુણ્યજ સર્વ જીવને શરણ આપે છે અને એ શુભ ભાગ્યોદય થાય છે ત્યારે વિપત્તિ પણ સંપત્તિ અથવા સુખનું કારણ બને છે તેમ પુણ્યવાનોની ઇચ્છા કોઈ દિવસ નિષ્ફલ થતી નથી.

૧૨ વિવેકી પુરૂષ સુખ અને દુઃખમાં મધ્યસ્થ બાવ રાખે છે.

૧૩ મોક્ષની ઇચ્છા રાખનાર ભવ્ય પ્રાણીઓનો સમયપરિપક્વ થવાથી સાંસારિક પ્રવૃત્તિમાં ચિત્ત ભાગ લેતું નથી.

૧૪ શુભ કાર્યમાં ઘણા વિઘ્નો આવી પડે છે છતાં ધીર પુરૂષ તે દરેક વિઘ્નો ને ઓળંગી કાર્ય સાધે છે.

૧૫ ઉપકારના બદલામાં જે મનુષ્ય અપકાર કરે છે તેના સઘળા સફળુઓ હોવા છતાં તે નાશ પામે છે.

૧૬ મોક્ષસોપાન લિપ્તુના મધુર વાક્યો સાક્ષાત અમૃતના બિન્દુથી પણ ઉત્કૃષ્ટ કહી શકાય છે.

૧૭ સાધુ પુરૂષનું ચિત્ત સમુદ્રની પેઠે ગંભીર અને સ્થિર દેખાય છે.

૧૮ ઉદ્યોગી અને મહેનતુ મનુષ્યે અન્યના જીવનપર જીવન ગુનારણું તે ઉચિત નથી.

૧૯ મૂર્ખ અને જ્ઞાની બન્ને સંકટમાં જો ગભરાય તો જ્ઞાની મૂર્ખમાં ભેદ શો? તેમ મૂર્ખ પુરૂષ અંતકાળે જ સર્જનોના વચનપર વિશ્વાસ કરે છે.

૨૦ નિર્ભયપણું, શૌર્ય, ઉત્સાહ, ક્ષમાદિ પ્રૌઢ ગુણો તત્વના બાજુનારનેજ આભારી છે.

સુજનતા અને સુસ્વભાવ.

૨૫૧

૨૧ સાંસારિક બન્ધુ તેજ કહેવાય કે સુખ દુઃખ વખતે સમાનતા ધારણ કરી તેમાં ભાગ લે.

૨૨ જેમ મનુષ્યનું ચિત્ત વિષયાદિમાં લાગેલું રહે છે તેમ શુભ ગુણો સંધ્યાના રંગની જેમ નાશ પામે છે.

૨૩ ધર્મ રૂપી દીપકજ વિપત્તિરૂપી અંધકારનો નાશ કરી શકે છે.

૨૪ રંક વા રાય પ્રત્યેક મનુષ્ય પોતાનાં પુરૂષાર્થ અને બાહુબળથીજ દરેક પ્રકારની ઝંઝીરો તોડી સ્વતંત્ર થઈ શકે છે.

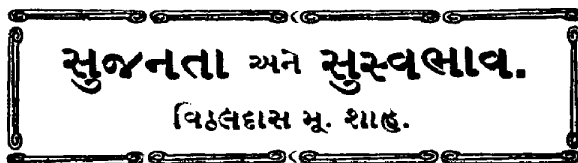
૨૫ સ્વાર્થાધિ લોકો પોતાના ખુડા જેવા દોષોનું અવલોકન કરી શકતા નથી અને તેમના પુણ્યનો નાશ થતા પાપરૂપી સૂર્યોદય થતા વિવેક-ચક્ષુ ખુલે છે.

૨૬ પ્રિય-બહાલી વસ્તુનો સંયોગ સુખકારક છે અને તેજ વસ્તુનો વિયોગ થતાં દુઃખનું કારણ બને છે.

૨૭ મોહનીય કર્મ સંપૂર્ણ બીજા કર્મોની ઉત્પાદકનું મૂળ અને ધર્મ-ઉત્કૃષ્ટ કાર્યનો પાકો શત્રુ છે.

૨૮ નિજ દોષ દર્શી પુરૂષ જીવન મુક્ત થાય અને પુણ્ય અને પાપનો ક્ષય થતા ઉત્કૃષ્ટ સ્થાનની પ્રાપ્તિ કરે છે.

૨૯ સાબુથી જેમ મેલું કપડું સાફ થાય છે તેમ તપસ્યાથી મનની અને વિચારની શુદ્ધિ થાય છે. (ચાલુ.)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૨૩ થી શરૂ.)

પ્રત્યેક મનુષ્યને માટે દયાળુ અને પરોપકારી હોવાનું પણ પરમ આવશ્યક છે. એક મહાત્માનું કથન છે કે જે રીતે મેઘ જળ વરસાવીને પૃથ્વીને શસ્યપૂર્ણ કરે છે તેજ રીતે દયાનો વ્યવહાર પણ દુઃખી પ્રાણીઓ ઉપર કદયાણની વૃદ્ધિ કરીને સંસારને સુખપૂર્ણ કરે છે. દયા એક એવું સત્કાર્ય છે કે જેનું શુભ પરિણામ બંને પક્ષ ભોગવે છે. જે મનુષ્ય ઉપર દયા કરવામાં આવે છે તે તો સુખી થાય છે, પરંતુ તે સાથે જે મનુષ્ય દયા કરે છે તે પણ સુખી થાય છે. ઋગ્વેદમાં એકસ્થળે કહેવામાં આવ્યું છે કે જે મનુષ્ય બીજા ઉપર દયા નથી કરતો તેના ઉપર કોઈ પણ દયા કરતું નથી. પ્રત્યેક મનુષ્યનું એ પરમ કર્તવ્ય છે, કે તેણે કોઈ પણ મનુષ્યને

૨૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દુઃખપૂર્ણ અવસ્થામાં જોઈને તેને યથા સાધ્ય સહાય કરવી જોઈએ અને તેનું દુઃખ દૂર કરવાને પ્રયત્ન કરવો જોઈએ, સંસારમાં એવા અનેક લોકો જોવામાં આવે છે કે જેઓ સ્વભાવથી જ બીજા તરફ ઉપકાર કરવાના અને દુઃખ નિવારણ કરવાના પ્રયત્નોમાં જોડાઈ જાય છે. એ પ્રયત્નો કરવામાં તેઓને કોઈ જાતનું કષ્ટ અથવા નુકશાન થાય તો પણ તેઓ તેની કશી પરવા કરતા નથી, બીજાના દુઃખ દૂર કરતી વખતે કદાચ તેઓને પોતાને દુઃખી થવું પડે તો પણ તેઓ અત્યંત પ્રસન્નતા પૂર્વક એ દુઃખ સહન કરી લે છે. એવાજ મનુષ્યો જગતમાં મહાત્માનું પદ ધારણ કરી શકે છે.

સંસારમાં દયા અને પરોપકાર કરતાં વધારે બીજું કોઈ પુન્ય નથી તેમજ સુખનું સાધન નથી. જો આપણે હંમેશા પરમ સંતુષ્ટ અને પ્રસન્ન રહેવા ઇચ્છતા હોઈએ તો દીન-દુઃખી જનો ઉપર હંમેશાં દયા કરવી જોઈએ અને બની શકે તેટલો પરોપકાર કરવો જોઈએ. મનુષ્ય તરોકે સંસારમાં સારામાં સારું કાર્ય દરેક વ્યક્તિ કરી શકે એમ હોય તો તે પરોપકારજ છે. દયાળુ અથવા પરોપકારી બનવા માટે આપણી પાસે અખુટ દોલત હોવી જોઈએ અથવા આપણે કાંઈક આપવું જોઈએ એવી અનિવાર્ય આવશ્યકતા નથી; એ વાતોને ધનની સાથે એવો ખાસ સંબંધ નથી. એનો સંબંધ તો મનની ઉદારતા અથવા દિલની વિશાળતા સાથે રહેલો છે. ગરીબમાં ગરીબ મનુષ્ય પણ જો ઇચ્છે તો મોટા મોટા ધનવાનો કરતાં પણ વધારે પરોપકારનાં કાર્યો કરી શકે છે. પરોપકાર એક એવો મનોધર્મ છે કે જેનાથી મનુષ્યની પાત્રતા વધે છે, બીજાનું કલ્યાણ થાય છે.

દયાળુ અને પરોપકારી થવા માટે કેટલીક વાતોની આવશ્યકતા રહેલ છે. સૌથી પ્રથમ વાતતો એ છે કે જે મનુષ્ય દયા અને ઉપકાર કરવા ઇચ્છતો હોય તેણે પોતાના અંગત સુખનું ધ્યાન તણ દેવું જોઈએ, પોતાનાં અંગત સુખનું ધ્યાન દયા અને પરોપકારનાં કાર્યોમાં ઘણુંજ વિઘ્ન કર્તા થઈ પડે છે, જે મનુષ્યનું ધ્યાન હંમેશાં પોતાનાં અંગત સુખ તરફ રહે છે તેનામાં દયા, ભક્તિ વિગેરે ગુણો રહી શકતાજ નથી. એવા મનુષ્યને હંમેશાં પોતાનાંજ સુખની ચિંતા રહ્યા કરે છે. અને જ્યાં સુધી પોતાનું મનજ શાંત તેમજ સંતુષ્ટ નથી હોતું ત્યાં સુધી તે બીજાનું શું કલ્યાણ સાધી શકે? બીજી વાત એ છે કે દયા અથવા પરોપકાર કરતી વખતે આપણે કદિપણ યશ અથવા કીર્તિની આકાંક્ષા ન રાખવી જોઈએ તેમજ કરેલા ઉપકારના બદલાની પણ અપેક્ષા ન રાખવી જોઈએ. ઉચ્ચ કોટિના મહાત્માઓનું એ લક્ષણ છે. યશ, કીર્તિ અથવા બદલો મેળવવાની ઇચ્છાને લઇને કરેલો ઉપકાર વૃથા જાય છે. એક અંગ્રેજ કવિનો એવો મત છે કે જે મનુષ્ય સંપૂર્ણ મહાત્મા બનવા ઇચ્છતો હોય એટલે કે વાસ્તવિક મનુષ્યત્વની છેદલી હદે

સુજનતા અને સુસ્વભાવ.

૨૫૩

પહોંચવા ઇચ્છતો હોય તેણે એક પુષ્પ પાસેથી બોધ ગ્રહણ કરવો જોઈએ. પુષ્પ સુગન્ધ આપીને આપણી ઉપર ઉપકાર કરે છે, પરંતુ એ ઉપકારના બદલામાં તે આપણી પાસેથી કોઈ પણ જાતના પ્રતિકૂલની આશા રાખતું નથી. એ ઉપરાંત આપણે એને ગમે તેવી સ્થિતિમાં રાખીએ તો પણ તે પોતાના પરોપકાર શુભનો ત્યાગ કરતું નથી. એવા પ્રકારનો વ્યવહાર દરેક મનુષ્યે પણ રાખવો જોઈએ. દરેક મનુષ્યે હમેશાં બીજા ઉપર ઉપકાર કરતા રહેવું જોઈએ અને જેના ઉપર ઉપકાર કરે તેની પાસેથી કોઈપણ પ્રકારના પ્રતિકૂલની આશા ન રાખવી જોઈએ. એ ઉપરાંત તેણે તો સર્વ દશાઓમાં અને સર્વ પ્રસંગોએ બીજા ઉપર ઉપકાર કરતાં જ રહેવું. સાચા મહાત્માઓનાં એ લક્ષણ છે. આ સ્થળે સમર્થ તત્ત્વજ્ઞ પંડિતોનું એક અમૂલ્ય વચન યાદ આવી જાય છે. તેણે એક સ્થળે કહ્યું છે કે “ જે મનુષ્ય બીજા ઉપર ઉપકાર કરવા જાય છે તે પોતે પોતાની ઉપરજ ઉપકાર કરે છે ” અને તે વાત અક્ષરશઃ સત્યજ છે.

પ્રત્યેક મનુષ્ય સુખી થવા ઇચ્છે છે. કોઈને પણ દુઃખ ગમતું નથી; એ ઇચ્છાની પૂર્તિ માટે તે પોતાની જાતને સુખી બનાવવા પ્રયત્નશીલ રહે છે, પરંતુ જે રીતે કેટલાક હિંસક જાતુઓ પોતાની ઉત્પત્તિને જ ખાઈ જાય છે તે રીતે તે પ્રયત્ન પણ પોતાના કર્તા મનુષ્યનોજ નાશ કરે છે. ઘણે ભાગે પોતાની જાતને સુખી કરવાની જે યેષ્ટાઓ કરવામાં આવે છે તે મનુષ્યને દુઃખી કરે છે અથવા તો તે વ્યર્થ જાય છે. મનુષ્યને સૌથી વધારે અને વાસ્તવિક સુખ બીજાને સુખી કરવાથીજ મળી શકે છે “ મેવાડ પતન ” નામના નાટકમાં તેના વિદ્વાન કર્તાએ એક પાત્રને મુખે એવું કહેવરાવ્યું છે કે “ પૃથ્વીમાં બે રાજ્ય છે. એક સ્વાર્થનું અને બીજું ત્યાગનું. પહેલાંનું જન્મ સ્થાન નરક છે અને બીજાનું સ્વર્ગ છે. પહેલાંનો દેવતા સેતાન છે અને બીજાનો ઇશ્વર છે. બીજા રાજ્યના રાજાની રાજનીતિ છે સ્નેહ, દયા અને ભક્તિ, તેનું શાસન છે સેવા, દાંડ છે સેવા, અનુકંપા અને આત્મોત્સર્ગ અથવા બલિદાન છે પુરસ્કાર ” કેવા સુંદર વિચારો ? કેટલો ઉત્તમ બોધ ? જે મનુષ્ય એ વિચારો પ્રમાણે કાંઈપણ કાર્ય કરી શકે છે તેઓ ખરેખર ધન્ય છે, મહાત્માઓ છે.

પરોપકારી બનવા માટે સૌથી વિશેષ જરૂરનું તો એ છે કે મનુષ્યના મનમાં દયા અથવા કરૂણા હોવી જોઈએ અને એટલા માટે આપણે દયા અને પરોપકારને એક સાથેજ રાખ્યા છે. બીજાનાં દુઃખો જોઈને દુઃખી બનવું એ દયા અથવા કરૂણા છે. અને તે દુઃખો દૂર કરવાનો પ્રયત્ન કરવો તે પરોપકાર છે. મનુષ્યની પ્રકૃતિમાં શીલ તથા સાત્વિકતાની સૌથી પહેલી સ્થાપના થાય છે. સંસારમાં સઘળા લોકો

૨૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હું ખૂબ દૂર કરવા અને સુખ વધારવા પ્રયત્ન કરે છે. અને જો એ ઉદ્દેશની પૂર્તિ કરવામાં સઘળા એકત્રિત થઈ જાય તો તેની સિદ્ધિ સહજ છે. હવે જે કાર્યોથી તે ઉદ્દેશની પૂર્તિ થઈ શકશે તે સંસારના સર્વોત્તમ કાર્યો ગણાશે એમાં લેશપણ સંદેહ નથી. એ ઉપર જ કહેવામાં આવ્યું છે કે,

પરોપકારઃ પુણ્યાય પાપાય પરપીડનમ્ ।

તુલસીદાસજીએ પણ કહ્યું છે કે ‘ પરઉપકાર સહિસ ન ભલાઈ, પરપીડા સમ નહિ અધમાઈ. ’

“ સામાજિક જીવનની સ્થિતિ અને પુષ્ટિને માટે કંઈનાના પ્રસારની આવશ્યકતા છે. સમાજ શાસ્ત્રના પાશ્ચાત્ય ગ્રંથકારો કહ્યા કરે છે કે સમાજમાં એક બીજાને પોતપોતાના રક્ષણના વિચારને લઈનેજ સહાયતા કરવામાં આવે છે. પરંતુ જરા વિચાર પૂર્વક જોવામાં આવે તો કર્મક્ષેત્રમાં પરસ્પર સહાયતાનું ખરેખર ઉત્તજન આપનાર કોઈને કોઈ રૂપમાં કંઈનાજ જોવામાં આવશે. મારા કહેવાનો આશય એમ નથી કે પરસ્પરની સહાયતાનું પરિણામ પ્રત્યેકનું કલ્યાણ નથી, પરંતુ મારા કહેવાની મતલબ એ છે કે સંસારમાં એક બીજાને સહાયતા વિવેચન દ્વારા દૂરસ્થ પરિણામ પર દૃષ્ટિ રાખીને નક્કી કરવામાં નથી આવતી, તે તો મનની પ્રવૃત્તિ કારિણી પ્રેરણાથી જ કરવામાં આવે છે. બીજાને સહાયતા કરવાથી આપણી પોતાની રક્ષાની પણ સંભાવના છે, એ વાતનું અથવા ઉદ્દેશનું ધ્યાન પ્રત્યેક સાચા સહાયકને તો નથી રહેતું. તે કરતાં વધારે વિસ્તૃત ઉદ્દેશોનું ધ્યાન તો વિશ્વાત્મા પોતેજ રાખે છે. તેણે એવા પ્રાણીઓની બુદ્ધિને એવી ગંચળ અને પરસ્પર ભિન્ન વસ્તુના વિશ્વાસ ઉપર મુકી નથી. ” આ વાક્યોથી એટલું તો અવશ્ય સિદ્ધ થાય છે કે સમાજનાં રક્ષણની દૃષ્ટિએ કંઈનાની ઘણીજ આવશ્યકતા છે. પરંતુ તે સાથે એ પણ સિદ્ધ થાય છે કે કંઈનાને ભાવ મનુષ્યમાં પ્રાકૃતિક હોય છે, તો પણ જે રીતે લોકો પોતાની બીજા અનેક સુંદર વૃત્તિઓને નષ્ટ અથવા કુઠિત કરી મુકે છે તેવી રીતે ઘણું કરીને કંઈના વૃત્તિને પણ નષ્ટ કરી મુકે છે. પરંતુ વસ્તુતઃ એવા થવું એ ઘણુંજ હાનિકારક છે. પ્રકૃતિ અથવા સ્વભાવના આ પરમ આવશ્યક અને મહાન ઉપયોગી ગુણને કદિપણ નષ્ટ અથવા કુઠિત થવા ન દેવો જોઈએ તેમજ પ્રત્યેક મનુષ્યે હમેશાં ઇચ્છાર્થ અંતઃકરણના બની પરોપકાર કરતા રહેવું જોઈએ.

—ચાહુ

જૈન ધર્મ.

૨૫૫

લે. રા. મોહનલાલ ડી. ચોકસી.

મંગળાચરણ--

આ અવસર્પિણી કાળમાં ચોથા આરાના છેડે થયેલા ચરમ તીર્થંકર શ્રી વર્ધમાનસ્વામી, કે જેમના અમૃતસમા ઉપદેશથી આ ભારતભૂમિમાં અહિંસાનો પુનઃ પ્રચાર થયો અને એ સાથે પથરાઈ રહેલા અજ્ઞાન-તિમિરનો નાશ થયો તેમને નમસ્કાર કરીને, બાળ જીવોને 'જૈન ધર્મ' વા અનેકાંત ધર્મ ' શુ' વસ્તુ છે એનો સામાન્યપણે ખ્યાલ આવે તેવા લેખની રચનાનું કાર્ય આરંભુ છું.

ધર્મની વ્યાખ્યા--

ધારયતિ इति धर्मः अर्थात् दुर्गतिमां पडता प्राणीने धारणु करी, सङ्गतिनुं लाज्जन બનાવે એનું નામ ધર્મ. ધર્મ તેનેજ કહી શકાય કે જેના અવલંબનથી પ્રાણીમાત્ર પોતાની ઉત્ક્રાન્તિ કરી શકે. જેના સેવનથી આત્મા સાક્ષાત્કાર સાધી શકે. આત્માના મૂળ ગુણ જે જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર તેમાં પૂર્ણતા પ્રાપ્ત કરી શકે. દુનિયાપર સંખ્યા બંધ ધર્મો પ્રસરી રહ્યા છે ત્યાં એ સવાલ જરૂર ઉભો થશે કે આમાંનો કયો ધર્મ ઉપર કહી ગયા તેવી સિદ્ધિને દેનારા છે. એ ઉપરથી ક્લિત થાય છે કે ધર્મ ગ્રહણમાં પણ પરીક્ષા કરીને જ પગ માંડવાનો છે. ' ઉજળું એટલું દુધ ન હોય, તેમ સર્વત્ર આંખાના ઝાડો પણ નજ હોઈ શકે ' સર્વ ધર્મ સરખા છે એમ કહી નાંખવામાં બુદ્ધિની વિશાળતા નથી પણ કેવળ લીલામ છે. ' ટકે શેર ભાણ ટકે શેર ખાળ ' જેવો મૂર્ખાઈભર્યો ન્યાય છે. વસ્તુ વસ્તુ વચ્ચે જેમ તરત-મતાને ભિન્નતા રહેલી છે તેમ ધર્મ ધર્મ વચ્ચે પણ ઉત્તમતા-કનિષ્ઠતા રૂપ ધોરણ છે; તેથી સુસ્ત જને પ્રથમ પરીક્ષા કરી એમાં જે ધર્મ ઉત્તીર્ણ થાય તેને જ પકડવો ઘટે છે.

ધર્મ પરિક્ષા--

જેમ સુવર્ણની પરીક્ષા ચાર પ્રકારથી થઈ શકે છે; જેમકે કસોટી પર ઘસવાથી છેદ કરવાથી, હથોડાવતી ઠોકી જેવાથી અને અગ્નિમાં તપાવી જેવાથી. તેવીજ રીતે ધર્મરૂપ સર્વોત્કૃષ્ટ કનકની પરિક્ષા કરવાના ચાર સાધનો છે. શ્રુત, શીલ, તપ અને દયા. જે ધર્મ ગ્રંથોમાં કર્ણને પ્રિય લાગે અને આત્મા હોંશથી ગ્રહણ કરે તેવો ઉમદા ઓષ ભર્યો છે, જેમાં શીલ યાને સચ્ચારિત્ર ઉપર ખાસ ભાર મુકવામાં

૨૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આવ્યો હોય છે, જ્યાં કમોડીપી અનાદિકાળની મલિનતાને જડમૂળથી ઘોષ નાંખવામાં અન્ય સર્વ સાધનો કરતાં 'તપ' નામના તેજ સાધનને અગ્ર પદ આપવામાં આવેલું છે, અને જેમાં સારાથે વિધિના તમામ પ્રાણીઓ પ્રત્યે દયા અમીદૃષ્ટિ રૂપ વર્ષાનું સિંચન ડગલે પગલે દેખાડવામાં આવ્યું હોય છે તેજ ધર્મ આત્મ પ્રગતિમાં એક સારા અને અનુભવી ભોમિયાની ગરજ સારે છે. એના સેવન-પાલન-મનન અને નિદિધ્યાસનથી આત્મા પરમાત્મા બની શકે છે. અર્હિસા પરમો ધર્મ: એ ટંકશાળી વચન છે. જગતના નાના મોટા, કીડીથી કુંજર સુધીના જીવો સાથે મૈત્રીભાવ ભર્યું આચરણ કરવાનું જે ધર્મ શીખવાટે, તેજ ધર્મ અભ્યુદય અર્થે હોઈ શકે. ઉપરોક્ત ચાર પ્રકારની પરીક્ષામાં પસાર થયેલ સુવર્ણ ને જ 'સો ટચનું' ખિરૂદ મળી શકે છે, તેમ ધર્મ પણ ઉક્ત ચાર પ્રકારની કસોટીમાંથી ઉત્તીર્ણ થઈ શકે તેવો હોય તો જ તે શ્રેષ્ઠપણાની કોટિમાં જઈ શકે છે; જેમ શિષ્યાળને સિંહનું ચામડું ઓઢાડવા માત્રથી તે સિંહ નથી થઈ શકતું તેમ માત્ર બોલવાથી ધર્મની શ્રેષ્ઠતા સાબીત થઈ શકતી નથી.

પરીક્ષાના સાધન—

વર્તમાન કાળે પ્રાચીન ગણાતા એક પણ ધર્મના સ્થાપક દ્રષ્ટિગોચર થતાં ન હોવાથી, એનામાં કેવા પ્રકારના ગુણાવગુણ હતાં અગર તો એનું વર્તન કેવા પ્રકારનું હતું એ જોવાનું, એની તુલના કરવાનું સાધન માત્ર અત્યારે તેની વિદ્યમાન પ્રતિકૃતિ, તેમજ તેણે ઉપદેશેલા વચનામૃતો જે અંથરૂપે પ્રકાશિત થયા હોય છે તેજ છે, અર્થાત્ હાલમાં નજરે આવતી મૂર્તિઓ અને ભિન્ન ભિન્ન પ્રકારના ધાર્મિક પુસ્તકો દ્વારા મૂળ સ્થાપકો સખંધે જ્ઞાન મેળવી શકીએ અને એની સરખામણી મારફતે કયો શ્રેષ્ઠ છે એ વાતનો નિષ્કર્ષ કાઢી શકીએ. શ્રી હરિભદ્રસૂરિ જેવા વિદ્વાન્ મહાત્માએ કહેલું છે કે આગમ તેમજ યુક્તિથી જે અર્થ સિદ્ધ થઈ શકે છે, તે પરીક્ષા કરેલા કનકની માફક ગ્રહણ કરવા યોગ્ય છે. એમાં પક્ષપાતનું શું પ્રયોજન છે? સાંભળવાને કાનો, વિચારવાને સારૂ બુદ્ધિ તથા વાણીનો યોગ છતાં જે સાંભળે કે વિચારે નહીં તેને માટે શું કહેવું? પ્રત્યક્ષ રીતે મેં શ્રી રૂપભદ્રેવ કે વિષ્ણુ, શંભુ કે બ્રહ્મા અથવા એ સિવાયના કોઈ દેવને જોયા નથી; છતાં તેમની મૂર્તિઓ ઉપરથી તેમજ તેમને લગતા ધર્મ ગ્રંથોમાંથી તેમના વિષે આવતા સ્વરૂપ પરથી તેઓમાં રહેલા સત્ય વિષે વિચાર કરવામાં આવે તો યથાર્થ વસ્તુનો ભોધ થઈ શકે છે. ”

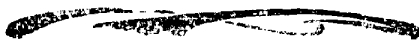
શકેના હસ્તમાં વજ્ર, બળદેવની મૂર્તિ હળ સહિત, વિષ્ણુ ચક્રરૂપી શસ્ત્રવાળા, કાર્તિકસ્વામી શકિતને ધરનારા, અને રૂદ્ર ત્રિશૂળ ધારણ કરી રમશાન બૂમિમાં

જૈનધર્મ.

૨૫૭

રહેનારા અને તેવાજ પ્રકારના અન્ય દેવો પણ કંઈને કંઈ ખાખતમાં ઉણપવાળા નજરે જોવાયા છતાં કયો બુદ્ધિમાન તેમનામાં દેવપણુનો આરોપ કરી શકે ? પાસે શસ્ત્ર રાખવાથી ક્યાંતો પોતાને ભય છે એ વાતનું, અગર અન્યને હણવાની વૃત્તિનું સ્પષ્ટ અનુમાન થાય છે. સ્ત્રી સહિતની મૂર્તિ ઉપરથી અતિ કામાંધ દશાનો ચોકખો ખ્યાલ આવે છે. એ રીતે ખીબા પણ ચિન્હો ઉપરથી, તેમજ મૂર્તિના આકાર ઉપરથી, એટલું તો સહજ રીતે પુરવાર કરી શકાય છે કે, એ કક્ષામાં વિચરતાં આત્માઓને દેવકોટિમાં નજ મૂકી શકાય. એની સામે વીતરાગ દશા સૂચક જીનપ્રભુની મૂર્તિ દેવો, એ પરથી તરતજ એમાં રહેલી વિશિષ્ટતાનો ખ્યાલ આવશે. જેમાંથી રાગાદિ દૂષણો સર્વથા નાશ પામી ગયા છે એવી મૂર્તિની રચના જ, અરે ! તેની આકૃતિ જ કંઈ જુદા પ્રકારની હોય છે. આકૃતિ ઉપરથી સ્વરૂપનું સૂચન થાય છે ' એ નીતિકારનું વચન યથાર્થ છે. શાસ્ર ગ્રંથો જોતાં પણ આવાજ પ્રકારની વિચિત્રતા નજરે પડે છે. એક સ્થાને ' અહિંસા પરમો ધર્મઃ ' ની વાત કરનાર ગ્રંથમાંજ ખીજ જગ્યાએ યજ્ઞ માટે હોમવાના પશુના વર્ણનો સાંભળી હૃદયમાં કમકમાટ આવે છે. શીજ વા ઉત્તમ પ્રકારના આચારને અગ્રપદ આપનાર શાસ્ત્રમાંજ ' નિયોગ ' જેવા નિંદનીય કાર્યની વાતો વાંચતા આવા પગલે પગલે દૃષ્ટિગોચર થતાં વિરોધો માટે શું ધારવું તે સમજી શકાતું નથી. દયાની લાંબી લાંબી વાતો કરનાર જૌદ્ધ ધર્મીઓ પણ હિંસા સેવતા જોઈ મન ગુંચવાઈ જાય છે. આવાજ પ્રકારની સ્થિતિ ખ્રિસ્તી અને મુસલમાન ધર્મ સંબંધમાં છે. ટુંકામાં કહીએ તો ઉમદા પ્રકારના તત્વો સાથે તેવા પ્રકારનું આચરણ દેખા દેતું નથી. હાલ એ સંબંધમાં આટલા વિચારથી સંતોષ માની અંતમાં એ પરત્વે થોડો વધુ વિચાર કરીશું. પ્રસ્તુતમાં કહેવાનું એટલું જ કે ધર્મનું લક્ષણ જે પૂર્વે સૂચવી ગયા છીએ એ અનુસારના પૂરેપૂરા લક્ષણો માત્ર " જૈનધર્મ " માંજ પ્રાપ્ત થાય છે. તેની સાક્ષીરૂપે " જીન ભગવાન " ની મૂર્તિ અને " જૈન આગમ ગ્રંથો " નું સ્વરૂપ વિચારવાની સૌ કોઈને છૂટ છે. પક્ષપાતની દૃષ્ટિનો ત્યાગ કરી જૈન ધર્મનો વિચાર કરતાં તેનું સર્વશ્રેષ્ઠ પણું સૌ કોઈને માન્ય થાય તેવું છે.

(ચાલુ)

વર્તમાન સમાચાર.

જૈન સમાજમાં માત્ર ગણ્યા ગાંઠ્યા પેપરો છે, જેમાં જૈનપત્ર એ એક લીડીંગ પેપર હોવાથી અને તેણે પચીશ વર્ષ જેટલી લાંબી મુદત નિર્વિઘ્ને પસાર કરેલ હોવાથી તા. ૧૨-૪ ૧૯૨૮ ચૈત્ર વદ ૭ ના રોજ તે છવીશમા વર્ષમાં અને બીજા પાયામાં પ્રવેશ કરતું હોવાથી, તેની ખુશાલી નિમિત્તે જૈન પત્રની ઓશીસમાં ધાર્મિક બાવના પ્રભુ બક્તિ સહિત મહોત્સવ ઉજવવામાં આવ્યો હતો. જે કે જૈન પત્રને તે મંગલમય દિવસ હતો પરંતુ હિંદની સકલ જૈન સમાજને તે માટે મગર થવા જેવું અને તેટલુંજ માંગલિક તેમજ ગૌરવતાવાળું કહી શકાય; કારણ કે જૈનપત્ર એ જૈન કોમ માટે આવશ્યકતાવાળું ઉપયોગી અને જૈન સમાજના ક્ષેત્રમાં અગ્રસ્થાન મોગવતું હોષ્ટકેટલીએ વખત સમાજને નિષ્કંટક માર્ગે દોરવા, કેટલીએ બાળ્યોને અધારામાંથી અજવાળામાં લાવવા, અપરિચિત અને અજાણી સ્થિતિમાંથી પરિચિત સ્થિતિમાં અને વીખરાયેલ સ્થિતિને સંકળનાવાળી સ્થિતિમાં મુકવા માટે એક સારા પેપર તરીકેનું કાર્ય જૈનપત્રે બજાવ્યું છે. કોન્ફરન્સના પ્રચારકાર્ય, શ્રીકેશરીયાજી તીર્થની ખરી હકીકત ખરે વખતે પ્રકટ કરવામાં અને છેલ્લે શ્રી શત્રુજયના કેસમાં યાત્રાત્યાગના કાર્યમાં પ્રચારકાર્ય અને વસ્તુ સ્થિતિનું જ્ઞાન કરાવવામાં જૈન પત્રે અણુમોલી સેવા બજાવી છે, તે આ વખતે બહારના આવેલા અસંખ્ય સંદેશાઓ તેનું જ્ઞાન કરાવે છે. દરેક વસ્તુની જે બાજુ હોય છે, છતાં પણ સેવાભાવી, કર્તવ્યનિષ્ઠ મનુષ્યોની સેવા કર્તવ્યપરાયણ જોઈ શકે છે, તે રીતે જૈન પત્રે અને કાર્ય જૈન સમાજ માટે બજાવ્યા છે. પ્રથમ પ્રભુબક્તિ નિમિત્તે પ્રભુ પધરાવી શ્રીનવપદજી મહારાજની પૂજા બજાવી બક્તિ કરી હતી, ત્યારબાદ સાંજના સાડાચાર વાગે આ સ્ટેટના નામદાર દિવાન સાહેબ ત્રિભુવનદાસભાઈ કાળીદાસના પ્રમુખપણા નીચે દખ્ખા બર્થો મેળાવડો થયો હતો. સ્ટેટના અધિકારી જૈન અને જૈનેતર આગેવાનો નગરશેઠ વગેરે અનેક મનુષ્યોની હાજરી હતી. મંગળાચરણ અને પત્રિકા વંચાઈ રહ્યા પછી પ્રમુખ સાહેબે પોતાનું સ્થાન લીધું, ત્યારબાદ જૈન પત્રના અધિપતિ શેઠ દેવચંદ દામજી કુંડલાકરે જૈનપત્રને અંગે પોતાનું નિવેદન જાહેર કર્યું હતું. પોતે કેટલી મુશ્કેલીમાંથી પસાર થયેલ છે વગેરે સાથે પોતાની લઘુતા બતાવી હતી. ત્યારબાદ બહાર ગામથી અનેક પ્રતિષ્ઠિત મુનિમહારાજઓ, શ્રીસંઘો, જાહેર સંસ્થાઓ, વર્તમાન પેપરોના તંત્રીઓ તથા જૈન અગ્રેસરોના સંખ્યાબંધ તારો અને પત્રો દ્વારા સહાનુભૂતિના સંદેશા અને સમગ્ર જૈનસમાજ તરફથી જૈન પત્રની સીલ્વર જ્યુબીલી ઉજવાય, તેમ અંતઃકરણપૂર્વક ઇચ્છાઓ દર્શાવી હતી તે તમામ ટુંકમાં રા. સુશીલ તરફથી વાંચવામાં આવેલ હતા. ત્યારબાદ આ મેળાવડામાં હાજર રહેલા જૈન આગેવાનો અને બીજા બધુઓ તેમજ જૈન પત્રના પ્રશંસકો અને શુભેચ્છકોની ઇચ્છા ‘ જૈન કોમ જૈન પત્રની સીલ્વર જ્યુબીલી ઉજવે ’ એ આ પત્રની સેવા માટે થોડાં જ નેથી નીચે મુજબ ત્રણ ઠરાવો મુકવામાં આવ્યા હતા.

ઠરાવ પહેલો—જૈન પત્ર અનેક મુશ્કેલીઓ વટાવી શાન્તિથી પસાર થયું તે માટે ધન્યવાદ આપતાં ઠરાવ મુકવામાં આવ્યો કે—હિંદના દરેક પ્રાંતના જુદા જુદા ગામોથી આવેલા અનેક સંદેશાઓ અને તારોમાં જૈન પત્ર તરફનો સમાજ પ્રેમ તરી આવે છે અને મોટા ભાગે

વર્તમાન સમાચાર.

૨૫૯

મુનિવરો, ધણા સંઘો, આગેવાનો વગેરે જૈન પત્રનો રજત મહોત્સવ ઉજવાય તેમ ધન્ય છે, એવું તેમના લખાણ ઉપરથી તરી આવે છે, જેથી આજની મળેલી તેમના પ્રશંસકા અને મિત્ર-મંડળની આ સભા તેવી જરૂર સ્વીકારે છે અને જૈન પત્રે કામની સેવા અળવીને લોકપ્રિયતા મેળવી છે, તેથી તે પત્રની સીલ્વર જ્યુબીલી અહિં અને બહારના જૈન સમાજ તરફથી ઉજવવાનો ઠરાવ કરે તે યોગ્ય લાગે છે જેથી તે ઠરાવ મુંકું છું, આપ મારા વિચારને મળતા થશો.

ઠરાવ મુકનાર—શેઠ કુંવરજી આણંદજી—ભાવનગર.

અનુમોદન આપનાર—શેઠ ફતેહચંદ ઝવેરભાઈ ૧૧

ઠરાવ બીજો—ઉપરના ઠરાવની યોગ્યતા જણાવતાં ઠરાવ મુકવામાં આવ્યો કે જૈન પત્રની સીલ્વર જ્યુબીલી ઉજવવાના કાર્ય માટે સ્થાનિક તેમજ દેશાવરના નીચેના ગૃહસ્થોની મેમ્બરો વધારવાની સત્તા સાથે કમીટી નીમવા અને તેમાંથી નિયમિત કામ કરવાને મેનેજીંગ કમીટી ચુંટી કાઢવાને આ સભા ઠરાવ કરે છે. આ ઠરાવ સાથે ભાવનગર, મુંબઈ, અમદાવાદ, પાટણ, સુરત, મારવાડ, મેવાડ, માળવા વગેરેના જૈન ગૃહસ્થોના નામોનું લીસ્ટ રજુ કર્યું હતું.

ઠરાવ મુકનાર—શેઠ હરીચંદ થોભણભાઈ—શીહોર

અનુમોદન આપનાર—શાહ નાનાલાલ હરીચંદ.

ઠરાવ ત્રીજો—આ કમીટી હવે પછી નિયમિત અને વ્યવસ્થિત કાર્ય કરી શકે માટે નીચે મુજબ બંધારણ આજની મળેલી સભા મુકરર કરે છે.

શેઠ કુંવરજી આણંદજી, માસ્તર મોતીચંદ ઝવેરચંદ મહેતા અને ડાશી જીવરાજ પ્રોધવજી બી.એ. એલ. બી. એડવાઇઝરો.

શેઠ ગુલાબચંદ આણંદજી તથા વોરા ખાંતિલાલ અમરચંદ, સેક્રેટરીઓ.

શેઠ ફતેચંદ ઝવેરચંદ ટ્રેડર.

દરખાસ્ત મુકનાર—ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ.

અનુમોદન આપનાર—શેઠ પુરૂષોત્તમદાસ ગીગાભાઈ.

ઉપરના ત્રણ ઠરાવો પસાર થયા બાદ શ્રીમાન પ્રમુખ સાહેબે ઉપસંહાર બહુજ વિદ્વતા પૂર્ણ કર્યો હતો. છેવટે કુલ, હાર, દુધ, ટીરીન વગેરે આપવામાં આવ્યું હતું. આ સમાચાર પૂર્ણ કરતાં છેવટે અમારે નમ્રપણે કહેવા જેવું એ છે જે જૈન પત્રની સીલ્વર જ્યુબીલી ઉજવતાં તેની સાથે અત્યારે જૈન સમાજની જે પરિસ્થિતિ છે તેમાં તીર્થ, સાહિત્ય, સંગઠન, કેળવણી વગેરે વિખરાયેલા માર્ગોને પૂર્વની સ્થિતિએ મુકવાની બાબતમાં ધણું કરવા જેવું, તે માટે સુચના કરવા જેવું અને માર્ગદર્શક થવા જેવું ધણું છે. તો આ પ્રસંગે બહાર ગામથી—નાના મોટા શહેરો—માંથી મુખ્ય મુખ્ય આગેવાનો, કેળવણેલા બંધુઓ, વિચારકા અને સેવાભાવી મનુષ્યોને ખાસ આમંત્રણ કરી તેમના સમક્ષ તે માટે વિચારોની આપ-લે કરી આ વિષયો ચર્ચા આ પ્રસંગે ખાસ કંઈ કરી બતાવવા માટે ઉપરોક્ત કમીટીના બંધુઓ અને અગ્રસરોને નમ્ર સુચના છે.

૨૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી અંતરીક્ષણ તીર્થમાં પંચરંગી મહોત્સવ.

ચૈત્રી પૂર્ણિમા ઉપર આ તીર્થમાં અપૂર્વ ઉત્સવ ઉજવાયો હતો. મુનિરાજ શ્રી દર્શન-વિજયજી તથા શ્રી જ્ઞાનવિજયજી તથા શ્રી ન્યાયવિજયજી મુનિમહારાજને અગાઉથી વિહાર કરી મેળા ઉપર ખાસ પધાર્યા હતા. મુનિરાજશ્રી દર્શનવિજયજીના પ્રમુખપણા નીચે શુદ્ધ ૧૩ ના જયંતી ધામધૂમપૂર્વક ઉજવાઇ પ્રભુના શુભગાન કર્યા હતા. ચૈત્ર વદી ૧ ના રોજ ઉક્ત મહાત્માના પ્રમુખપણા નીચે સભા મળી હતી. મુનિરાજ શ્રી જ્ઞાનવિજયજી તથા ન્યાયવિજયજી અને ગૃહસ્થોએ ભાષણો કર્યા હતા, તીર્થરક્ષક કમીટી, શ્રી શત્રુજય યાત્રાત્યાગ વગેરે માટે ઠરાવો થયા હતા.

શ્રી જૈન સેનીટરી એસોસીએશન, મુંબાઇ.

ઉપર્યુક્ત સંસ્થાના આશ્રય નીચે મુંબાઇથી શ્રી નરોત્તમદાસ બી. શાહ તથા શ્રી મણીલાલ મ. શાહ 'અજ્ઞાનતાના અંધેર' (Curse of ignorance) નામક ફીલ્મ છરટરની રજીસ્ટ્રેશનમાં અમદાવાદની જૈન પ્રજાને મફત જતાવવા અમદાવાદ ગયા હતા પણ અમદાવાદ શહેરના મે. મેજસ્ટ્રેટ સાહેબે 'ટીકાકારી સભા' (Censure Board) ના પ્રમાણ પત્ર વિના તે ફીલ્મ જાહેર પ્રજા સમક્ષ મુકવા રજા આપવા ના પાડી તેમ છતાં 'ટીકાકારી સભા' તરફથી રજા ચીઠ્ઠી મેળવવામાં આવી અને તેથી મે. મેજસ્ટ્રેટ સાહેબે ફીલ્મને જાહેરમાં મુકવા રજા આપી અને તેથી વિકટર સિનેમામાં તા. ૧૩ તથા ૧૪ મી એપ્રિલે અમદાવાદની જૈન પ્રજાને મફત જતાવવામાં આવી હતી. શ્રીયુત મૂળચંદ આશારામ વૈરાટીએ તે પ્રસંગને ફોટો-પ્રેસ કરવા રસપૂર્વક ખૂબ જહેમત ઉઠાવી હતી. લગભગ ૩૦૦૦ જૈન ભાઇ બહેનોએ એ પ્રસંગનો લાભ લીધો હતો, અને ફીલ્મને પણ સારો આદર મળ્યો હતો.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧ શ્રી આગમોદય સમીતિ તરફથી પ્રકટ થયેલ નીચેના અંથો બેટ મળ્યા છે જે આભાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ.

૧ શ્રી બપ્પભટ્ટસુરિ કૃત અને પૂર્વ મુનિવર્ય પ્રણીત ટીકા યુક્ત ચતુર્વિંશતિ (સચિત્ર) શ્રી શારદા સ્તોત્ર તથા બપ્પભટ્ટસુરિ ચરિત્ર-પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડીયા એમ. એ. એ આ કાવ્ય અને ચરિત્ર અંથનું સંશોધન તથા સરલ શબ્દાર્થ સાથે ભાષાંતર કર્યું છે સાથે સ્પષ્ટીકરણ અને છેવટે શબ્દકોષ આપી અભ્યાસી અને વાચક વર્ગને બહુ જ સરલતા કરી આપી છે. વળી આ છુકમાં ૧૬ વિદ્યાદેવીઓના વિવિધ રંગના સુંદર ફોટાઓ આપી અંથની સુંદરતામાં વૃદ્ધિ કરી છે. પ્રયાસ ઉત્તમ છે અને અંથ વાંચવા યોગ્ય છે કિંમત છ રૂપિયા.

૨ શ્રી ભક્તામર સ્તોત્રની પાદપૂર્તિરૂપ કાવ્યસંગ્રહ—ભાગ ૧ જેમાં ઉપાધ્યાય શ્રી ધર્મવર્ધન ગણિકૃત વીરભક્તામર તથા શ્રી ભાવપ્રભસુરિકૃત નેમિભક્તામર પરિશિષ્ટ તરીકે ભક્તામર સ્તોત્ર તથા ગિરનાર કલ્પસહિત સ્વોપચ્ચ ટીકા અને ભાષાંતર સહિત આ અંથમાં આવેલ છે. સંશોધન તથા ભાષાંતર કર્તા પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડીયા એમ. એ. આ અંથ મૂળ, ટીકા, અન્વય અને શબ્દાર્થ શ્લોકાર્થ અને સ્પષ્ટીકરણ ભાષાંતર રૂપે આપેલ છે,

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૨૬૧

ભાષાંતર સુંદર શૈલીથી અને અભ્યાસીને અભ્યાસ માટે સરલ અને ઉપયોગી બનાવ્યું છે. સારો પ્રયત્ન કરવામાં આવેલો છે. કાબો અપૂર્વ અને તેના ખપી માટે એક ઉપયોગી વસ્તુ છે. તે માટે અમો વાંચવાની ખાસ બલામણુ કરીએ છીએ. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦

૩-૪ વિશેષાવધ્યક ભાષાંતર ભાગ ૧ તથા ૨ જે—આ બંને ભાગમાં મળી ૩૬૦૩ ગ્રાંથા સંપૂર્ણ અર્થ સહિત ભાષાંતર આપવામાં આવેલ છે, શ્રીમન્નિજનભદ્રગણિશ્રમાશ્રમણુ વિરચિત વિશેષાવધ્ય તથા મલધારી શ્રી હેમચંદસરિ શિષ્યહિતા નામની વૃત્તિ અનુસારે ગુજરાતી અનુવાદ કરવામાં આવ્યો છે. અનુવાદની ભાષા સરળ અને સાદી હોવાથી જિજ્ઞાસુઓને ખાસ વાંચન, મનન-અભ્યાસ કરવા યોગ્ય છે, અમો આ અનુવાદ દરેક જૈન બંધુઓ અને બહેનોને વાંચવાની બલામણુ કરીએ છીએ. કિંમત રૂ. ૨-૦-૦ તથા રૂ. ૩-૦-૦

ઉપરોક્ત ઉપયોગી સાહિત્ય પ્રકટ કરવા માટે પ્રકટકર્તાને ધન્યવાદ આપીએ છીએ.

૨ કર્મવિચાર ભાગ ૧ લો (બંધ) ભાગ ૨ જે (સત્તા) યોજક તથા પ્રકાશક પ્રભુદાસ બેચરદાસ પારેખ જૈન વિદ્યાર્થી ભુવન પાટણના વ્યવસ્થાપક તરફથી બેટ મળેલ છે. કિંમત ત્રણ આના બીજો ભાગ ભેટ. ભાષ્ય પ્રભુદાસ ધર્મના અભ્યાસી અને સારા વિચારક છે. વળી આ વિષયનો તેમનો અનુભવ પણ સારો છે, તે આ ગ્રંથની લેખનશૈલીથી જણાય છે. બાળકો જાણદીથી ગ્રહણ કરી શકે તેવી મરલ અને સાદી ભાષામાં લખાયેલ હોવાથી જૈન શાળાઓમાં તે સ્થાવર નેવો છે. વાંચતાં જિજ્ઞાસા વધતી જાય છે, રચના સરી છે જૈન શિક્ષણક્રમને માટે ઉપયોગી છે અને દરેકને વાંચવા યોગ્ય છે.

૩ શ્રી મહાવીર જીવનનો મહિમા—લેખક પં. બેચરદાસ જીવરાજ. પ્રકાશક એસ. જે. શાહ ગુર્જર ગ્રંથરત્ન કાર્યાલય માદલપુર અમદાવાદ, શ્રીમહાવીર જીવન સંપૂર્ણ શીરીતે લખાય ? અને તેને માટે શુ' શુ' સામગ્રી મેળવવી જોઈએ તેને માટે ૩૭ કલમો આ સુચના પત્રમાં આપવામાં આવી છે. આટલું વાંચે વીચારે અનુભવમાં લે પછી લખે એમ બનવું મુશ્કેલ લાગે છે. પછી કલ્પસૂત્રમાં આવેલ શ્રી મહાવીર પ્રભુના અંગે તેમજ લલિત વિસ્તરમાં છુદ્દને અંગે લખાયેલી હકીકત સામસામે બતાવી છે. શ્રી આચારાંગ કલ્પસૂત્ર, તથા આવશ્યક નિર્યુક્તિને ભાષ્યમાં આપેલ હકીકત પાઠ અર્થ આપેલ છે. આ સુચના પત્રમાં આપેલ હકીકત ખાસ વાંચવા જેવી છે. વિચારકોની વિશેષ જાણ માટે સુધોપા પત્ર સાથે વહેંચી વિશેષ પ્રચાર કરેલ છે.

૪ શ્રી જૈન શાળોપયોગી શિક્ષણમાળા બીજી ચોપડી બીજી આવૃત્તિ કિંમત સાડાત્રણ આના પ્રકાશક મહેસાણા શ્રી શ્રેયસ્કર મંડળ તેની બીજી આવૃત્તિ તેજ તેની ઉપયોગીતા જણાવે છે. પ્રથમ કરતાં આ આવૃત્તિમાં કેટલોક સુધારો વધારો કરેલ છે.

રીપોર્ટ.

શ્રી આત્માનંદ જૈન ટ્રેક્ટ સોસાયટી—અંબાલાનો વાર્ષિક રિપોર્ટ સને ૧૯૨૭ તેના ધારા ધોગણો અને ઉદ્દેશ પ્રમાણે કાર્ય કરતી અને વિવિધ સાહિત્યની નાની છુટકા હિંદી ભાષામાં પ્રકટ કરતી આ સંસ્થા દિવસાનુદિવસ ઉન્નત થતી જાય છે. અત્યાર સુધી ૬૩) ગ્રંથો પ્રકટ કરેલ છે તે તમામ ઉપયોગી છે. વહીવટ ચોખવટવાળો અને હીસાબ પદ્ધતિસરનો છે અમો તેની ઉન્નતિ ધન્યછીએ છીએ.

૨૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નીચેના પુસ્તકો ભેટ મળ્યા છે. તે આભાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ.

શેઠ અગરવલ્લભ, લૈરવદાન. “ શેડીયા જૈન ગ્રંથમાળા ” બીકાનેર તરફથી
ભેટ મળેલા ગ્રંથો.

૧	પ્રાકૃત પાઠમાળા	...	...	...	...	...	૧-૪-૦
૨	સ્વાદ્વાદ મંજરી	...	...	...	...	...	૧-૮-૦
૩	અર્ધ માગધી શબ્દ રૂપાવલી	...	...	...	...	...	૦-૧-૦
૪	પાંચસો ત્રેસઠ બોલકા જીવધડા	...	...	...	...	...	૦-૩-૦
૫	નૈતિક ઔર ધાર્મિક શિક્ષા	...	...	...	...	...	૦-૧-૩
૬	પાંચ સમિતિ ગ્રાણુ ગુપ્તિકા થોકડા	...	...	...	...	...	૦-૦-૬
૭	આઠાણુ બોલકા આસડીયા	...	...	...	...	...	૦-૧-૩
૮	નિતિ શિક્ષા સંગ્રહ ભા. ૧ લો	...	...	...	...	...	૦-૦-૬
૯	હિંદિ બાળ શિક્ષા ભા. ૧ લો.	...	...	...	...	...	૦-૦-૬
૧૦	,, ભા. ૨ જો	...	...	...	...	...	૦-૨-૦
૧૧	,, ભા. ૩ જો	...	...	...	...	...	૦-૩-૦
૧૨	,, ભા. ૪ થો	...	...	...	...	...	૦-૩-૬
૧૩	નયપ્રમાણુ થોકડા	...	...	...	...	...	૦-૩-૦
૧૪	આત્મસાધના સંગ્રહ સાધ્વી શ્રી પરસનશ્રીજી	...	...	...	...	...	૦-૪-૦
૧૫	આત્મબોધ રત્નમાળા તથા રત્નાકર પચ્ચીશી ગણ પદ્ય અનુવાદ સહિત અગ્રિય મેધરાજ જૈન પુસ્તક બંડાર.	...	...	...	...	...	૦-૪-૦
૧૬	જિનેદ્ર ભક્તિસુધારક	...	...	...	...	...	મનન વાંચન,
૧૭	જૈન ધર્મકા પ્રભાવ આત્માનંદ જૈન ટ્રેકટ સોસાયટી અંબાલા ..	...	...	...	...	...	૦-૧-૦
૧૮	,, કાન્તિ ,, (પાક્ષિક) દશાશ્રીમાળી (ખેતાળીશ) જ્ઞાતિના હિતાર્થે પ્રકટ થતું તંગી કેશવલાલ નગીનદાસ શાહ અમદાવાદ વર્ષ ૨ જુન અંક ૪-૫ લવાજમ વાર્ષિક	...	...	...	...	...	૨-૦-૦
૧૯	શ્રી પ્રકરણ-રત્ન-(પ્રકરણાદિ જુદા જુદા અદાર વિષયોનો સંગ્રહ; સારો કર્ચો છે ખાસ ખરીદવા યોગ્ય છે. (સાધુ સાધ્વીને ભેટ.) મહેતા નાગરદાસ પ્રાગજી દોશીવાડાની પોળ-અમદાવાદ	...	...	...	...	...	૦-૧૦-૦
૨૦	મૈત્રાયણીય માનવગૃહસૂત્રમ પ્ર૦ શ્રીમાન ગાયકવાડ સરકાર ઓરીએન્ટલ સીરીઝ ૫-૦-૦	...	...	...	...	...	૫-૦-૦

ગાંધી શિક્ષણના ભાગ ૧ થી ૧૩ ભેટ.

વિનંતિ જે મહાત્માજી જેલમાંથી આવ્યા ત્યાં સુધીના તેમના મળી શક્યા તેટલા લેખો અને બાષણોમાંથી ગાંધી શિક્ષણના ૧૩ ભાગ તૈયાર કરેલા જેની મૂલ કિંમત રૂ ૮૦૦ થયેલી રૂ ૪૦૦ રાખેલ છે તે ગુજરાતીમાં હોષ જે કોષ સ્થાનકવાસી દેરાવાસી કે દીગંબર જૈન સંસ્થા કે સાધન હીણ જૈન તેના ઉપયોગ કરી શકે તેમ હશે તેને રૂ ૧) પોસ્ટાગ્રનો મળેલી સીડીકે હશે ત્યાં સુધી ભેટ નીચેના ડેકાણેથી મળશે.

નગીનદાસ અમુલખરાય.

ડે. ૬/ સુખડવાલા બિલ્ડિંગ-રેવલીન સ્ટ્રીટ,
હાર્નખી રોડ, ફોર્ટ, મુંબઈ.

શ્રી શત્રુંજયની સમાધાની માટે નિરાશા.

પાલીતાણાના કાંઠાર સાહેબના આમંત્રણને માન આપી જૈન કામના પ્રતિનિધિઓની માસ કમીરી શ્રી શત્રુંજયના ફસને અંગે તોડ ઉતારી સમાધાન કરવા પાલીતાણે ગઇ હતી. પરંતુ સખેદ જણાવતું પડે છે કે તેનું કાંઈપણ પરિણામ આવ્યું નથી અને વસ્તુસ્થિતિ તેની તેજ ઢેબી છે, હજી સમાજના અંતરાય કર્મનો ઉદય બાકી છે અને અસહકાર રૂપી તપ કંઈ અપૂર્ણ રહી હોય તેમ લાગે છે જેથી અખીલ ભારતના જૈનોએ યાત્રા ત્યાગે જરૂરી રાખવો અને ધ્યાન, ૧૫, પ્રાર્થના વગેરે વિશેષ પ્રકારે કરવી.

લાલ લીધો—ભાવનગર શેઠ આણંદજી પુરશોતમદાસ ઔપધાયમાં ગયા ફાગણ માસમાં નીચે મુજબ દર્દીઓએ લાલ લીધો છે.

સાધુ સાખી	૮૯	જૈનેતર	૧૨૮૩
શ્રાવક	૫૬૫	બાળક	૧૦૩૨
શ્રાવિકા	૬૩૮		

કુલ ૩૬૦૭

છપાઈ તૈયાર થયેલ અપૂર્વ ગ્રંથ.

“ ગુરૂતત્ત્વ ત્રિનિશ્ચય । ”

પ્રસ્તુત ગ્રંથના કર્તા ન્યાયાચાર્ય મહોપાધ્યાય શ્રીમાન યશોવિજયજી મહારાજ છે ગુરૂતત્ત્વના સ્વરૂપનો સંગ્રહ વાચકોને એકજ ઠેકાણે મળી શકે એવા ઉદ્દેશથી તેઓશ્રીએ જૈના ગમેનાં દોહન કરી પ્રસ્તુત ગ્રંથમાં તેવા સંગ્રહને રોચક અને સરલ છતાં પ્રૌઢભાષામાં વર્ણવેલો છે જેનો ખ્યાલ વિદ્વાન વાચકોને ગ્રંથના નિરીક્ષણથી આવી શકશે.

સંસ્કૃત ભાષાને નહીં જાણનાર સાધારણ વાચકો પણ પ્રસ્તુત ગ્રંથ માટેની પોતાના જિજ્ઞાસાપૂર્ણ કરી શકે તે માટે ગ્રંથની આદિમાં સંપાદકે ગ્રંથનો તેમજ તેના કરતાનો પરિચય કરાવી ગ્રંથનો તાત્ત્વિકસાર તથા વિષયાનુક્રમ આદિ ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ છે. અને અંતમાં ઉપયોગી પરિશિષ્ટો તથા ઉપાધ્યાયજીના અજ્ઞાત એ અપૂર્વ ગ્રંથોનો ઉમેરો કરવામાં આવ્યો છે.

ખપી મુનિ મહારાજે તેમજ ગૃહસ્થોએ મંગાવવા સાવધાન રહેવું દરેકે લાભ લઈ શકે તે માટે કિંમત અડધી રાખવામાં આવી છે. રૂ. ૩-૧-૦ ટપાલ ખર્ચ જુદું પડશે અમારે ત્યાં મળી શકશે.

લખો શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર.

આનંદ.

—૧૯૯—

“આનંદ એ પરમાત્માનું પરમ સ્વરૂપ છે. એક તારાના પ્રદેશમાંથી બીજા પર પ્રવેશ આદરતી વેળાના તેના લવ્ય દિવ્ય સંચલનનો આનંદ કંઈક અનૈરોજ છે. સૃષ્ટિકર્મમાં જ્યોતિર્ગોળ ગળડાવવાનો-ગોઠવવાનો તેનો જીવંત આનંદ પણ અદ્ભુત જ છે. તેનું સાકાર નિરાકારત્વે અલૌકિક આનંદલહાણુ લઈ રહે છે. તેના મૂળનું નાનકડું મરકલડું, તેનાં નેત્રની નાનકડી અમૃતરેખા, તેની સમસ્ત સાંદર્યવતી પ્રતિભા પ્રભા-અજળ અજળ છે. વેદોએ નેતિ નેતિ કહ્યા તે વ્યાજબી જ છે. એ અવહર્યનું વર્ણન કોણ કરી શકે? તેમ તેના અવહર્ય આનંદનું વર્ણન કેવી રીતે થઈ શકે?”

“જ્યાં જ્યાં જીવન ત્યાં ત્યાં આનંદ. જ્યાં જ્યાં આનંદ ત્યાં ત્યાં પરમાત્માનો વાસ. આખું વાતાવરણ કેવળ તેના સંગીતાનંદના રણકારે જ રમી રહ્યું છે. વાયુની પ્રત્યેક લહરીમાં લોક લોકાન્તરમાં પ્રસરી રહેલ જેની આનંદ છોળજ ઉછળી-ઉભરી રહી છે.

“સ્નેહ, સત્ય, સૌન્દર્ય-એ આ આનંદના ત્રિવિધ અંગો છે, અને ઇશ્વર તે ત્રણે યંત્ર છે-ત્રણેથી ઓતપ્રોત છે-તે જાતે સ્નેહસાગર છે. તે જાતે સત્યનારાયણ છે, તે જાતે સૌન્દર્ય ધામ છે; અને આથી તે સચ્ચિદાનંદ છે. તેને જોવો, જાણવો ને અતે પ્રવેશવો એ કંઈ ઓછું આહ્વાદક નથી.

“મનુષ્યોને જાણુ નથી એવાં અસંખ્ય સુપ્રિધામો આ પૃથ્વીની પાર છે, ને તેના સૌ પાલકોનો એ રાજધિરાજ તે પરમાત્મા છે. નરી પ્રકાશપૂર્ણ તો તેની નગરી છે, નર્યો પ્રકાશપૂર્ણ તો તેનો દિવ્ય મહાલય છે, તે સર્વેચ્છુ ને સર્વશ્રોત્ર તે સર્વતો પાણિવાયુ સર્વત્ર વિશ્વવિશ્વાનીરમાં એકમદ્વિતીયમ્ રૂપે વિચરે છે-વિરહે છે. તે આનંદ પારાવાર પ્રકટાવી રહે છે. તેના આનંદમાંથી આનંદ જ સર્વત્ર પ્રસરે છે-પ્રકાશમાંથી પ્રકાશ જ સરે છે, તેમ ચંદ્રમાંથી ચંદ્રિકાને સૂર્યમાંથી સૂર્યતેજ પ્રસરે છે-પ્રકટે છે તેમ આનંદવિહોળી તેની દૃષ્ટિ જ નથી. જ્યાં જ્યાં આનંદ નથી ત્યાં ત્યાં તે નથી જ. તેની અમૃતમીઠી દૃષ્ટિ નથી. ઉંચો ને લવ્ય આનંદ, આત્મિક ને પ્રેમાલ આનંદ તેને રૂચે છે, પરમ સેવાભાવી આનંદ તેને આનંદ છે, કૌટુંબિક આનંદ તે પોષે છે, સત્ય શ્રીમઃ ઉર્જિત એ સર્વ જ્યાં જ્યાં છે ત્યાં ત્યાં તે ઉભેલ છે. મનુરની મનુરીનો આનંદ તેનો જ છે; કારણ તે જાતેજ અનન્ય સેવક છે. સાચો સ્વામી તેજ કે જે સાચો સેવક છે. તેના સ્વામિત્વનો આનંદ તેજ તેના સેવકત્વનો ઉલ્લસિત આનંદ છે.

“તેની ધુંસરી નરમ છે. તે નરમ ધુંસરીને જે કોઈ ધારણ કરે છે-શાંતિથી અને બીન ફરીયાદે-તેનાં યોગક્ષેમ તે વહી રહે છે. વણ માગ્યાં અતીવ શ્રેયસ્કર મહાદાનોને જ સ્મરણમાં લાવીએ તોયે તેણે ઉપજાવેલો પ્રત્યેક ચિત્તને આનંદ નિરવધિ થઈ પડશે-આ પ્રાણ, આ આકાશ, આ પ્રકાશ, આ સૌ સૃષ્ટિસૌન્દર્ય, આ જીવની કાળ-પરંપરા.”

સ્વ૦ કનુખંડેન દવે.